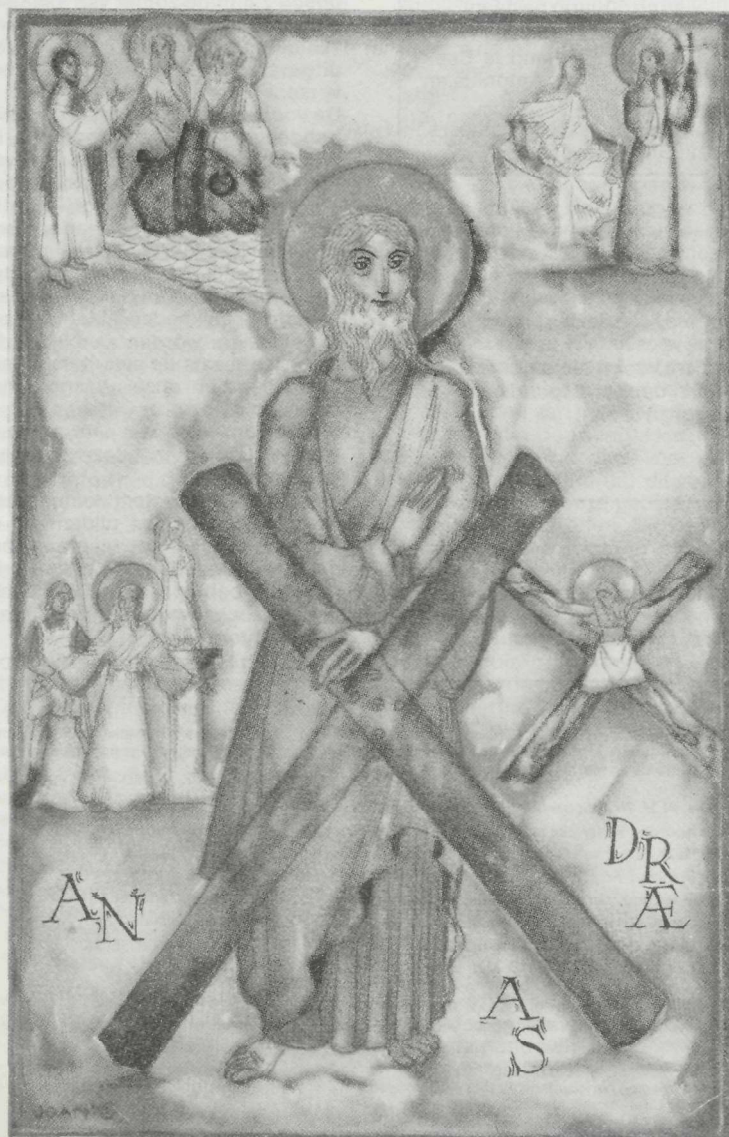

Uitgave van de Stichting De Gildetrom als voortzetting van het tijdschrift „De Gildetrom”
voorheen uitgegeven door de Bond van Schuttersgilden „Het Kwartier van Oirschot”.

AGENA 1982

9 okt. Hoofdlieëndag Provincie-
huis te 's-Hertogenbosch.

AGENDA 1983

- 17 en 24 apr. Verschiëting - Kruisboog
op wip - Zilveren Rad van
Sint Cathrien Moergestel.
- 15 mei Kringdag te Gassel bij Gilde
Sint Jan.
- 29 mei Kringdag Kwartier van
Oirschot bij Gilde Sint Joris
Hoogeloon.
- 5 juni Kringdag Maasland bij Sint-
Hubertsgilde te Drunen.
- 12 juni Vrij Gildefeest Boxmeer bij
Heilig-Bloedgilde. Tevens
viering 50-jarig bestaan
Kring Land van Cuijk.
- 25 en 26 juni Kringdag Peelland te Beek
en Donk bij St. Antonius en
St. Leonardus.
- 14 aug. Vrij gildefeest Oostelbeers
bij Gilde Sint Joris.

VAN DE REDACTIE

Alle copie voor het volgend
nummer dient voor 6 november
bij een van de correspondenten
bezorgd te zijn.

VRAGENRUBRIEK

De redactie verklaart zich gaarne bereid even-
tuele vragen van de lezers over alles, wat het
gildewezen betreft, te beantwoorden.

„DE GILDETRON” driemaandelijks tijdschrift, uitgave van de Stichting „De Gildetron”, in welke Stichting samenwerken de Noordbrabantse Federatie van Schuttersgilden, met haar Kringen: Het Kwartier van Oirschot, Peelland, Kempenland, Maasland, Het Land van Cuijk, Baronie en Markiezaat.

Hoofredacteur: Drs. W. H. Th. Knippenberg, Socrateslaan 115, 5216 CT 's-Hertogenbosch, tel. 073-133993.

Redacteuren: voor Noordbr. Federatie: Math. E. M. v. d. Voort, Valklaan 6, 5613 EC Eindhoven, tel. 040-438521

voor Het Kwartier van Oirschot: J. A. Abrahams, Vrijthof 9, 5081 CA Hilvarenbeek, tel. 04255-2431

voor Peelland: Fr. van der Velden, Eindje 7, 5715 PK Lierop, tel. 04926-256

voor Maasland: Jan Th. M. Toorians, Willibrordusstraat 4, 5175 AL Loon op Zand, tel. 04166-1516

voor Kempenland: R. Haase, Wapendragerstraat 40, 5641 GT Eindhoven, tel. 040-811527

voor Het Land van Cuijk: H. Christiaans, Koperwiekstraat 8, 5451 XN Mill, tel. 08859-3439

voor Baronie en Markiezaat: B. Minnebach, Nieuweweg 32, 4631 TG Hoogerheide, tel. 01646-4761

Administratie: H. A. J. v. Erve, Rootven 60, 5066 AX Moergestel, tel. 04243-1306.

Betalingen: Rabobank te Moergestel, rekeningno. 13.45.08.874, t.g.v. Stichting De Gildetron.

(Girorekening van deze bank: 1071810).

Particuliere abonnementen: f 12,— per jaar, franco huis.

Bronvermelding: Artikelen en berichten uit dit tijdschrift mogen worden overgenomen mits „De Gildetron” wordt vermeld, tenzij bij het artikel of bericht uitdrukkelijk anders is aangegeven.

Gedrukt bij offsetdrukkerij Harry Bek & Zn. B.V. Veghel.

Verloren voorwerp

Het Sint-Jansgilde uit Gassel vermiste tijdens de Vrije Gildedag te Heijnen op zondag 6 juni het bovengedeelte van een hellebaard, bestaande uit geelkoperkleurig messing. Het is mogelijk dat dit door vanden is afgebroken. Wil degene die het heeft gevonden of aanwijzing kan geven, zich telefonisch of schriftelijk in verbinding stellen met hoofdmans
W. Martens, Hoeve 5, 5438 ND Gassel.
Tel. 08860 - 2000.

Aankondiging

Het Noordbrabants Museum in 's-Hertogenbosch zal in de zomer van 1983 een grote overzichtstentoonstelling wijden aan het thema: "Gilden in Brabant". Tegelijkertijd zal bij uitgeverij Verbeek een boek onder deze titel verschijnen.

De voorbereiding van dit gezamenlijk project is in handen van een werkgroep, o.a. bestaande uit: Willen Iven, Jan Bogaerts, Teo van Gerwen en Pieter-Jan Klapwijk, bijgestaan door Drs. W. H. Th. Knippenberg. Het ligt in de bedoeling dat tentoonstelling en boek een samenvatting geven van alle Noordbrabantse schuttersgilden, hun geschiedenis, gebruiken, activiteiten en heiligen, maar ook van hun huidige situatie en toekomstmogelijkheden. Met dit boek en deze expositie zal worden aangetoond welk een belangrijke plaats de schuttersgilden in het dagelijks leven van onze provincie innamen, in het verleden maar ook vandaag nog. Het boek zal daarom ook voor vele jaren een naslagwerk zijn, waarin alles wat met deze gilden te maken heeft te vinden is.

Een dergelijk project kan alleen een succes worden wanneer de gilden zelf daaraan meewerken. Vandaar dat wij graag een beroep op U doen, om de leden van onze werkgroep zoveel mogelijk behulpzaam te zijn, wanneer zij zich met verzoeken om informatie, vragenlijsten e.d. tot U richten.

Uw moeite wordt straks beloond wanneer ook Uw gilde met een fraaie presentatie aanwezig zal zijn op deze overzichtstentoonstelling en in het boek.

Overigens zal komend voorjaar aan alle gilden de gelegenheid worden geboden om tegen een speciale prijs van f 20,— in te tekenen op het boek.

Margriet van Boven
directrice
Noordbrabants
Museum

Bob Verbeek
Verbeek & Verbeek
boekproducties

Het Andrieskruis in onze Brabantse Gilden

(foto blz. 45)

"Op 30 november viert de H. Kerk de feestdag van de Heilige Andreas. Hij behoort met zijn broer, de H. Petrus, tot de eerste leerlingen die Jezus uitkoos als zijn apostelen (links boven).

Na het Pinksterfeest trok hij naar verre landen om het evangelie van Christus te gaan verkondigen. In Achaia berispte hij de proconsul Aegeas, toen deze weerstand bood aan zijn prediking (rechts boven).

Aegeas was hierover zeer vertoornd en onder bedreiging met de dood gebod hij Andreas aan de afgoden te offeren: de apostel weigerde echter onversaagd (links beneden).

Toen liet de consul in woede ontstoken de apostel aan het kruis slaan. Twee dagen hing de onverschrokken martelaar levend aan het kruis, maar bleef ook nu nog het geloof van Christus verkondigen (rechts beneden).

Zo stierf hij in het jaar 69 een gruwzame martel-dood.

De Heilige zien we afgebeeld met het kruis, dat een eigenaardige vorm had. Vandaar dat deze kruisvorm genoemd wordt: het ANDRIESKRUIS, of Andreaskruis".

Gebod:

"Wij bidden ootmoedig Uw Majesteit, Heer, dat evenals de Heilige Apostel Andres leraar en bestuurder van Uw Kerk geweest is, hij ook alzo voor ons bij U een voortdurende voorspreker moge zijn. Door onze Heer Jezus Christus, Uw Zoon, die met U leeft en heerst in de eenheid van de H. Geest, God, door alle eeuwen der eeuwen". Amen.

Het Andreaskruis werd later overgenomen in de Spaans-Habsburgse periode, die immers dit teken in de wapens vertoonde van hun vorsten en in hun legersymbolen.

Het belangrijkste Bourgondische embleem was het rode schuinkruis, het Sint-Andreaskruis. Vanouds werd het op een bijzondere manier afgebeeld, welke in de heraldiek bekend is als "getakt", dat wil zeggen, alsof twee boomtakken met afgekapte twijgen kruislings over elkaar liggen.

Nog lang nadat de Bourgondiërs uit Spanje verdwenen waren, wapperde het rode takkenkruis op een witte vlag, dikwijls met het keizerlijke wapen in het midden boven het land van de vazalstaten, vooral in De Nederlanden en in de wingewesten van Amerika.

In de 16de eeuw brachten de Habsburgers dit embleem naar Spanje: het getakte boom- of

andrieskruis. Dan zien we op het midden daarvan het Bourgondische vuurslag (ijzer- of staal-beugel om vuur te slaan) met de steen en vlammen. Het laatste is een deel van de Orde van het Gulden Vlies, door Hertog Filips van Bourgondië gebruikt (gesticht ca. 1430).

Deze schutspatroon van Spanje was ook de patroon van Rusland. Tsaar Peter de Grote stichtte in 1699 ter ere van deze schutspatroon de Orde van St. Andries.

Het komt eveneens voor in Schotland: Orde van de Distel, 1540.

Voor ons gilde is het schuinkruis een Spaanse erfenis en op vaandels heeft het gewapperd tot dat in Haarlem door de opstandige troepen - de troepen van de geuzen die de spanjaarden hadden verjaagd - werd verboden. 1)

In Brabant had dit symbool zijn weg gevonden, als deel uitmakend van de katholieke zaak, op de gildevaandels vergezeld van hun schutspatroon. Veelal was weer op het middelpunt der gekruiste takken de patroon geschilderd, of de vlakken op het vaandel gevuld met een of meer van deze kruisen.

Had een oud gilde eertijds het schuinkruis op zijn vaandel, dan zal bij aanmaak van een nieuw gildevaandel het Andrieskruis terugkeren als teken van herinnering aan vervlogen tijden. Dit ziende denken we terug aan de godsdienst-bescherming van de katholieken in de zuidelijke Nederlanden, dus van het Habsburgs-Bourgondische rijk.

Tussen St. Andreas en de invoering van het teken in de Bourgondische legers ligt een hele tijd, doch het schuinkruis was al als heraldisch teken in gebruik in de vroegste heraldiek: twee balkjes over een schild als versterking.

In de landen van de middellandse zee zal echter het hout dat de twee takken voorstelt wel hout zijn geweest dat daar voor de hand lag. Een veronderstelling is dat dit mogelijk olifhout is geweest dat in deze gebieden overal werd - en wordt - aangetroffen. De knoesten zijn dus de afgehakte takken om de stam egaal te kunnen maken.

Het is een teken dat zeer zeker is overgekomen in de kruistochtenperioden en zo in de ridderschap als wapenteken is opgenomen. Zo zien we het schuinkruis opgenomen in de ridderschap als heraldiek, de politiek, in de broederschappen, in de ridderorden en in de gilden in onze Nederlanden. We mogen het echter zien als mooie erfenis en als we er ons in verdiepen is dat wel de moeite waard.

J. Toorians.

LOONOPZAND, aug. 1982.

1) Zie ook: "De Gildetrom" no. 3 1981 pag. 38.

Algemeen

Sint-Jorisgilde van Gent (België)

Van de hand van J. Moulin-Coppens, kunsthistoricus en oudheidkundige, verscheen "De geschiedenis van het oude Sint-Jorisgilde te Gent". Het is een geschiedenis van de vroegste tijden tot 1887.

Het is een zeer waardevol werk, voor wat betreft

de belangrijkheid van het gilde. Voor de schrijver is het een geweldig archiefwerk geworden.

Het boek bevat een vierhonderdtal bladzijden met 85 foto's en biedt talrijke uittreksels uit originele geschriften. Tot nu toe is dit werk de volledigste studie die over het oude en het jonge Gentse Sint-Jorisgilde verscheen.

Het eerste deel bevat de opkomst van het Sint-Jorisgilde te Gent vanaf de oudste tijden tot eind 14de eeuw. Het beschrijft het Sint-Jorishospitaal, kapel en klooster; het Gilde in de Sint-Janstraat; de Sint-Jorishof en verder het ontstaan van het Jonge Sint-Jorisgilde en de kapel in de Sint-Nikolaaskerk. In deel twee wordt het "constighe spel van den edelen Voetboghe" beschreven met de schietspelen van 1440 en 1498. Vervolgens in deel drie wordt de strijd tegen het noodlot beschreven met een duistere periode in de 16de eeuw. De invloed van Albrecht en Isabella beschrijft de periode van de Spaanse en Oostenrijkse overheersing.

De betrekking met de handel in de stad, de ontwikkelingen en ups en downs in stad en land van Gent hebben allen wat te maken met dit en andere Gentse gilden. Tenslotte wordt het gilde beschreven tot 1887 en een volledige ledenlijst van 1729 tot 1887 geeft vele geslachten welke nu nog verband houden met dit oude mooie gilde.

De voorinschrijving kan geschieden bij: Conventie der schuttersgilden, Desguinlei 32 te Antwerpen. De prijs bedraagt f 75,— en de eerste 100 exemplaren zijn gesigeneerd en genummerd. Te betalen op Amro-bank 41.79.75.392 op rekening van Hr. Marc de Schrijver.

Een belangrijk werk, dat zeer is aan te bevelen.

JT.

Aanvaarden en verzoenen.

In het gildewezen is het al vanouds een aanvaarden en verzoenen geweest. Heel veel oude gildecaerten hebben in hun artikelen iets over aanvaarden, aannemen, bepaald. Zij leggen dat

aan de gildebroeders voor en uiteindelijk laten zij verder de gildebroeders dit ondertekenen of bevestigen. Zij verzoenen zich uiteindelijk met het voorgestelde in de caerten. Heel het leven is zo geweest duizenden jaren geleden al en nog is dat zo. Als de gildebroeders zich aan hun christelijke of maatschappelijke belofte houden dan moet een en ander zijn ingesteld om elkaar te vergeven, elkaar te verstaan, of zich met elkaar te verzoenen. Goed zijn voor elkander, goed zijn voor - en leven voor - de opdrachtgever, of dat nu een vorst, een gilderegent, een Kerk of Broederschap is, dat blijft om het even. Het gaat immers om het samengaan om de rechtvaardigheid en om het met elkaar omgaan, eerlijk en verdraagzaam.

In een charismatisch gebed staat dat zo mooi en ik wil het graag hieronder vermelden. Zeer zeker heeft het betrekking op onze gilden, of zij oud of jong zijn, het gaat om iedereen, om elke gildebroeder afzonderlijk in zijn leefverband. We moeten in elk geval proberen de gildegedachte uit te dragen, maar zeker deze te beleven, in onze materialistische maatschappij.

"Gezegend mensen die goed zijn:

De hand die niet slaat,

de mond die niet verradt,

de vriend die zijn vriend niet verloochent.

Gezegend de barmhartigen

en zij die open en lief zijn,

met wie het goed omgaan is.

Gezegend zijn die elkaar bewaren,

troosten, voorhelpen, verdragen".

Voorthelpen en verdragen dat is immers goed omgaan met elkaar.

Er zijn in het gildewezen zoveel aanknopingspunten te vinden in de caerten en in de omgang met elkaar. Er zijn voorbeelden te over om zijn bereidwilligheid te tonen. Dan kan het gildewezen heel mooi zijn.

J. Toorians.

Federatie-Nieuws

5e Europees Koningschieten

Eindhoven, St. Cathrien, 19 juni 1982.

Preek van Mgr. J. Bluijssen Bisschop van 's-Hertogenbosch

Via diepgaande discussies tijdens de voorbereidingen van de stichting van de "Europeese Gemeenschap van Schuttersgilden", is men zeer bewust tot de principiële stellingname gekomen, dat de Gemeenschap zich zou baseren op de christelijke beginselen. Het ereteken van het Europees koningschap vertoont dan ook centraal in het schild een kruis, gevat in een ring, op de plaats van het hart van de vogel, die als symbool van het koningschieten het ereteken

beheerst. Het christelijk geloof staat in het hart van het gilde-wezen en de gilde-activiteiten. Dáárom staat deze Eucharistie-viering in het hart van Uw internationale, Europese ontmoeting. Dat stemt overigens geheel en al overeen met de oude tradities, die U zo trouw mogelijk wilt bewaren en verdedigen.

Het kan aan Uw aanwezigheid in de samenleving van vandaag haar diepste rechtvaardiging geven.

Onze samenleving geeft er in vele opzichten blijn van, uitingsvormen van geloof en godsdienst niet indrukwekkend te vinden, als deze niet gedragen worden door de kracht van de overtuiging en de bezieling. Onze tijd is gewend allereerst de vraag te stellen naar de waarachtig-

heid, de echtheid: stáát deze persoon voor de visie, de richting, de opstelling die hij of zij voor-geeft aan te hangen? of is er bij hem of haar sprake van een weinig doordachte, onpersoonlijke, onverwerkte levensvisie? Dat geldt voor alle levensterreinen, bijzonder voor het terrein van de sociale vragen, de politiek en de ethiek, maar wel het meest voor levensbeschouwing, godsdienst en geloof.

Als christenen niet goed raad weten met hun christen-zijn, zich huiverig voelen om daaraan uiting te geven, of weinig lust hebben om zich nader te verdiepen in de vragen die zich thans voordoen rond kerk en geloof, moet men er zich niet over verwonderen dat de samenleving van vandaag minder geïnteresseerd raakt in de evangelische boodschap. De boodschappers zelf hebben dan immers nauwelijks iets aan te bieden.

Van de andere kant zijn er veel christenen, die best veel uitdrukkelijker als christen zouden willen leven, maar zich in allerlei opzichten onmachtig en onthand voelen tengevolge van de veranderingen en de verwarringen die zich voordoen.

Zij vinden niet meer, zoals vroeger, steun in duidelijke uitgangspunten en normen, die in de samenleving als geheel geaccepteerd zijn. Integendeel: de maatschappij lijkt een chaos van meningen en opvattingen: alles kan, alles wordt aanvaardbaar geacht en getolereerd. Licht het niet voor de hand, dat gelovigen dan hun informatie en inspiratie verwachten van de kerk?

De kerk, dat zijn wij allen samen. Ofschoon de leiders in de kerk een heel bijzondere taak hebben aan verkondiging, lering en leiding, moeten wij toch altijd elkaar informatie en inspiratie geven. Dat tegenwoordig ook binnen de kerk verschillen van visie bestaan, hoeft ons niet te ontmoedigen. Dat is in de loop van de geschiedenis méér regel dan uitzondering geweest. Het is in een tijd van veranderingen eigenlijk normaal en onvermijdelijk. Maar het fundament van ons geloof is één en onveranderlijk. Dat is de Persoon van Jezus Christus, de mensgeworden Zoon van God, de Verrezen Heer. Wij moeten elkaar helpen vooral ons geloof in Hem te verdiepen, en elkaar in Hem te herkennen.

Ik ben van mening, dat de gilden centra kunnen zijn van christelijke bewustwording, van gezamenlijke ondersteuning van geloof. Ik denk dat hier een bijzondere taak ligt voor de gilden in deze tijd. De dienstbaarheid aan God en aan de Kerk krijgt een eigentijdse vormgeving als de gildebroeders op ongedwongen, spontane wijze elkaar in hun christelijke geloofshouding ondersteunen.

Overigens wijst Jezus er altijd weer op, dat Zijn volgelingen Hem niet moeten vasthouden, Hem niet voor zichzelf alleen moeten behouden, maar Hem en Zijn boodschap moeten uitdragen,

omdat Hij voor allen gekomen is. In het Evangelie hoorden wij Hem zojuist zeggen: "Gij zijt het zout der aarde . . . Gij zijt het licht der wereld . . . Zo moet Uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij Uw goede werken zien, en Uw Vader verheerlijken die in de hemel is".

Het christen-zijn is een roeping, een opdracht, een opdracht naar de samenleving toe, opdat anderen op grond van ons doen en laten, de Vader herkennen en verheerlijken.

Niet dat wij met ons geloof op geforceerde manier te koop moeten lopen. Wel konden wij er soms misschien wel wat beter voor uitkomen.

Maar een eenvoudige, trouwe, eerlijke, konsekwente beleving van ons geloof als getuigenis van Jezus Christus, kan méér uitwerken aan bemoediging en hoop dan wij soms zelf beseffen.

Het getuigenis van ons christelijk geloof wordt gevoed in gebed en liturgie, en het kan niet stand houden zonder uitdrukkelijke vormen van kerkbeleving.

Niettemin wordt het slechts kenbaar als waarachtig en bezielt van-binnen-uit, als het in de goede, onbaatzuchtige omgang met elkaar zich bewijst.

De mens van vandaag vraagt tekenen van waarachtigheid, en zoekt die terecht allereerst daar.

Een mens is nu eenmaal die hij voor anderen is.

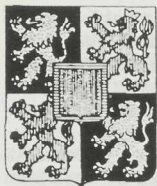
"Uw liefde zij ongeveinsd", hoorden wij Paulus zeggen in de eerste lezing, en van alles wat hij verder zegt over onze goede omgang met elkaar, blijft dit beslissend: Uw liefde moet ongeveinsd, ongecompliceerd, zonder berekeningen en zonder bijbedoelingen zijn. De beginselen van het christendom zijn niet zo moeilijk of onduidelijk - onvoorwaardelijke onderlinge liefde op basis van Gods alomvattende mensenzelfde, op gezag van de boodschap van de Verrezen Heer -, maar de uitvoering daarvan, de praktijk is een niet eenvoudige opgave.

Deze gilden-ontmoeting overstijgt de landsgrenzen. Meer dan ooit moet het de gewoonste zaak van de wereld zijn, dat wij over grenzen heen kijken, want onze wereld is zo klein geworden, dat ze altijd groter is dan het eigen land en de eigen overtuiging. Alle tegenstellingen en gevoelens van vreemdheid moeten overwonnen worden, terwille van de eenwording van de mensheid en terwille van de vrede in de wereld. Dit Europees Gildefeest is een bijdrage daartoe, geheel in de geest van de gilde-idealen, en geheel in de geest van Christus' idealen.

De gilden willen hun oude, traditionele opgaven trouw blijven.

Als ze dit spoor blijven volgen, en op dit spoor steeds opnieuw alle mogelijkheden aftasten, zijn ze m.i. op de aangewezen weg.

Laten wij nu bidden om Gods Zegen, en Hem trouw beloven, op basis van de oude gilde-idealen.

Nieuws uit Het Kwartier van Oirschot

Nieuwe koningen

Gilde Sint Sebastiaan Hilvarenbeek: M. v. Heerebeek.

Keizer: Piet Abrahams.

Gilde Sint Brigida Netersel: C. v. d. Ven (2e keer).

Gilde Sint Joris Oirschot: H. Smits (2e keer).

Gilde O.L. Vrouwe Broederschap Oirschot: P. Schellekens.

Koninklijke onderscheiding

Op 29 april ontving Jan Bullens, gildebroeder van Sint Joris, uit handen van de burgemeester van Oirschot, de heer Sanders, de versierselen in zilver behorende bij de Orde van Oranje Nassau. Jan Bullens is 50 jaar lid van het Gilde en van 1954 tot 1966 bestuurslid geweest.

In de jaren '50 was hij actief schutter.

Kring-onderscheiding

Op 9 juli werd de kringonderscheiding uitgereikt aan de gildebroeder H. van Boxtel, hoofdman van het Gilde Sint Catharina en Barbara Haaren en raadsheer van "Het kwartier van Oirschot".

Bijzondere Kringonderscheiding

Op 21 juli werd door het Kringbestuur van "Het Kwartier van Oirschot" voor de eerste keer een Kringonderscheiding uitgereikt aan een niet-lid van het Gilde.

Het was aan de heer **Piet Heffer** in Hilvarenbeek, die op die dag zijn 85e verjaardag vierde. Hij kreeg deze onderscheiding omdat hij meer dan 30 jaren ieder jaar op Kringdagen en gildefeesten optrad als jury-lid voor het trommen en

Kringvoorzitter Van Erve feliciteert de heer Heffer te Hilvarenbeek.

bazuinblazen. Ook de laatste jaren op de instructiedagen was hij steeds van de partij en gaf hij waardevolle deskundige adviezen.

Wij hopen dat de heer Heffer nog vele jaren deze welverdiende onderscheiding met trots kan dragen. Proficiat.

Liefdadigheidsfestijn Hilvarenbeek

Uitslag van de prijzen van de loterij.

Op de volgende nummers zijn prijzen gevallen:

0131 — 0132 — 0343 — 0422 — 0519 — 0534 —
0597 — 0651 — 0693 — 0771 — 0816 — 0955 —
0966 — 1058 — 1462 — 1522 — 1633 — 1639 —
1666 — 1901 — 2195 — 2516 — 2626 — 2939 —
3015 — 3203 — 3301 — 3365 — 3386 — 3669 —
3758 — 4158 — 4491 — 4590 — 4641 — 4700 —
4868 — 5820 — 5839 — 5853.

Prijzen kunnen tot 1 november 1982 worden afgehaald op het kantoor van de Rabobank Hilvarenbeek, Vrijthof 1. Tel. 04255-2431.

In memoriam

Necrologie Theodorus van de Loo, alias Dorus van Dam.

In de ochtend, daags na zijn 99e verjaardag, begonnen zijnde aan zijn 100e levensjaar, overleed gildebroeder Erelid **Theodorus van de Loo**. Dorus werd gildebroeder van het Sint-Sebastiaangilde te Oirschot in 1920 en bekleedde de functies van Tamboer en Deken tot hij in 1937 zich tot koning schoot. Deze waardigheid behield hij gedurende de oorlogsjaren tot kerstdinsdag 1946, onderwijl wel zorgend, dat de bezetter op het begeerde koningszilver geen vat kreeg. Nadien fungeerde hij weer, eerst als koningsdeken en later als hoofdmans-deken, tot hij in 1964 tot Ere-lid werd benoemd.

In 1966 ontving hij, wegens de vele verdiensten aan het gilde bewezen, de eervolle onderscheiding van de eremedaille in zilver van de Orde van Oranje Nassau.

Op Sint-Sebastiaansdag 15 januari 1973 werd hij als vijftigjarig gildebroeder gedecoreerd met de kringonderscheiding van de Bond van Schuttersgilden van het Kwartier van Oirschot, als een der eersten!

Op zijn rust gekomen in het Sint Joris Bejaarden-tehuis, maakte Sint Sebastiaan een nieuwe traditie door hem met het Koningschieten een vaandelgroet te brengen, een geste die telkenkere door hem op hoge prijs werd gesteld.

In dit blad "De Gildetrom" werd meermalen over hem geschreven (zie 7e jrg. nr. 21, blz. 303, 304; 12e jrg. nr. 37, blz. 601, 602; 20 jrg. nr. 1, blz. 9).

Gilde Sint Sebastiaan heeft zijn nestor verloren, maar toch, het is zoals in de tekst van zijn bid-

prentje zo raak tot uitdrukking komt:

"Bij het afscheid van deze mens - wat ook een afscheid betekent van een generatie - overheerst dan ook niet het gevoel van leegte en verdriet, maar een gevoel van dankbaarheid; het was een "lang en skon" leven".

Gildearchivaris A. v. E.

Sint Joris Oirschot

Op 5 augustus overleed geheel onverwacht Gildebroeder **Janus van de Vondervoort**.

Juist op het moment dat alle hoop gevestigd was op het slagen van een hartoperatie is Janus van ons heengegaan.

Janus was 56 jaar oud en vanaf 1951 lid van het Gilde.

Van 1962 tot 1966 was hij Koning en van 1966 tot 1971 resp. Koningsdeken en Hoofdmansdeken.

Van 1971 tot 1979 kon hij als trotse vaandrig het Gilde voorafgaan.

Wegens gezondheidsredenen moest hij zijn functie als bestuurslid en vaandrig neerleggen, hetgeen hem zichtbaar verdriet deed.

Ook waren Janus en zijn vrouw vanaf de oprichting van de dansgroep in 1973 tot 1977 lid van de dansgroep.

Met terechte trots toonde Janus aan iedere belangstellende zijn verzameling schilden, die hij in zijn loopbaan vanaf 1951 als schutter gewonnen had (in totaal 36 schilden).

Een legpenning, geschonken door H.M. Koningin Juliana, die hij als Koning der Koningen op het Landjuweel te Oirschot in 1963 won moest natuurlijk zeker gezien worden.

Ook het Brabantkruis (1979) en het Rad van Sint Catrien (1980) ontbreken niet in zijn verzameling. Tijdens zijn Koningschap wist hij 5 koningskruisen te winnen.

Janus was een bijzonder sportief schutter, die graag won, maar ook een goed verliezer kon zijn.

Na de kostumering van het Gilde in 1973 stelden Janus en zijn vrouw hun huis en hulpvaardigheid beschikbaar om de kostuums op te slaan.

Niet alleen voor het Gilde stonden Janus en zijn vrouw altijd klaar, maar ook voor de buurtvereniging, waarvoor zij allerlei faciliteiten creëerden.

Op 10 aug. is Janus door zijn Gildebroeders naar zijn laatste rustplaats begeleid.

Moge hij rusten in vrede en moge zijn vrouw gesterkt zijn door de gedachte dat Janus van de Vondervoort in de herinnering van veel Gildebroeders blijft voortleven.

Gilde Sint Joris Oirschot.

Op 22 juni 1982 overleed, gesterkt door het H. Sacrament der Zieken, onze trouwe Gildebroeder **Marinus van Loon**.

Marinus was 83 jaar en 35 jaar lid van het Gilde. Hij vertoefde nog graag onder zijn mede-gildebroeders en wist samen met zijn vrouw nog volop te genieten van de teerdagen van het Gilde, waaraan hij op 7 juni nog deelnam. Hij ruste in vrede.

Gilde St. Brigida, Netersel.

Op zondag 18 juli is van ons heengegaan onze oudste Gildebroeder **Ubaldu Josephus Hooyen**, op de leeftijd van 96 jaar.

Hij was vanaf de heropricting in 1958 lid van ons Gilde, en van 1961 tot 1963 Dekan.

Ondanks zijn hoge leeftijd voelde hij zich nauw betrokken bij het Gilde en kwam hij nog graag op de herdenking en teerdag van ons Gilde. De laatste jaren van zijn leven bracht hij door in het bejaardenhuis te Lage Mierde.

Baltus was een populaire man, iedereen kende hem, dat bracht zijn vak mee als kastelein van Café Hooyen. Dit wordt nu beheerd door zijn zoon Sjef en is tevens ons Gildehuis.

Hij had voor iedereen een hartelijk woord en was zeer blij als je hem op kwam zoeken, want hij kon de mensen uit Netersel niet missen zei hij dan.

Wij hebben hem op 21 juli onder grote belangstelling met Gilde-eer naar zijn laatste rustplaats gebracht.

Moge hij rusten in Vrede.

Gilde O.L. Vrouw Broederschap

Biest-Houtakker.

Op 12 mei is op 73-jarige leeftijd plotseling van ons heengegaan, het trouwe echte Gildelid **Johannes Cornelis Dirks**.

Op onze Teerdag 2 februari herdachten wij nog dat hij reeds 25 jaar een trouw lid van Onze Lieve Vrouwe broederschap was.

Bij elk gildegebeuren was hij actief aanwezig, en gaf hierdoor mede aan ons gilde gestalte.

Nooit deed men tevergeefs een beroep op hem; door zijn forse figuur, zijn Trouw en Dienstbaarheid welk hij in ons gilde toonde laat hij in ons gilde een leegte open, die ons zal blijven herinneren aan een echte Gildebroeder.

Moge hij zo in onze herinnering blijven voortleven, en moge zijn familie de kracht vinden om met deze herinnering aan hem, voort te kunnen leven.

Hij ruste in vrede.

Nieuws uit Kempenland

Impressies 5e Europees Koningschieten in Eindhoven

Dit grote gebeuren, zowel wat betreft het aantal deelnemers als de organisatie-inhoud, ligt achter ons, een overvloed aan indrukken bij de

betrokkenen achterlatend.

In hoeverre dit evenement is uitgegroeid tot een groots gebeuren werd bepaald door verschillende factoren, die al of niet beïnvloedbaar waren:

- de kwaliteit van de organisatie.
- de opkomst, inzet en presentatie van de deel-

Ontvangst op het Stadhuis van Eindhoven van de Europese Koningen. V.l.n.r.: Burgemeester Dr. G. W. B. Borrie, de nieuwe Europese Koning Hugo Steyls, de oude Europese Koning Willem den Held en de Secretaris-Generaal van de Europese Gemeenschap van Schuttersgilden Mathieu van der Voort.

(Foto: Ben van Mierlo)

nemers.

- perifere invloeden zoals weersomstandigheden, opkomst publiek.

Over elk van deze aspecten kan men gevoelsmatig een oordeel hebben, gezien vanuit een bepaalde gezichtshoek en met een persoonlijke instelling.

Het is daarom niet juist om uit de som van deze positieve en negatieve indrukken te bepalen, indien dit mathematisch al mogelijk ware, of dit feest als geslaagd mag worden beschouwd.

De input is, door het feit dat ze niet objectief is verkregen, al fout.

Dat neemt niet weg dat de kwaliteit van de organisatie essentieel is als basis voor het welslagen van dergelijke evenementen, omdat hierop door de deelnemers verder geacteerd moet worden.

Zonder deze stevige basis vervalt alles tot drijfzand waar niet in rond te zwemmen is.

Grootschalige evenementen vragen nu eenmaal om een goed geoliede organisatie, (helaas?) neigend naar het professionele; alleen met improvisatie en goede bedoelingen, nog wel hanteerbaar in kleiner verband, komt men er dan niet meer.

Het is daarom ook logisch dat de meeste kritiek zich richt op de organisatorische aspecten en helaas lijkt er een tendens te zijn in ons hedendaags denken en doen, om negatieve zaken en gebeurtenissen extra te accentueren en voorbij te gaan aan mooie en goede dingen.

De kritiek, positief dan wel negatief, die in diverse media met betrekking tot dit koningschieten is gepubliceerd moet men daarom op juiste waarde weten te schatten, die kritiek koel en klinisch bezien, daar lering uit trekken en bovenal de positieve elementen erin niet onderwaarderen.

Reinier Haase

Belangstelling voor Gildetentoonstellingen

Wij gildebroeders pretenderen, veel waarde te hechten aan onze overge-erfde gildeschatten. De praktijk leert, dat deze waardering tot een selecte groep van "liefhebbers" beperkt blijft. Deze zijn dan terecht ook zeer kritisch wanneer het gaat om kostbaarheden in tentoonstelling te brengen. Het gros echter ziet bijvoorbeeld de zilverattributen slechts als gebruiksvoorwerpen en de behoefte om al dit schoons ten toon te stellen leeft bij deze gildebroeders dan ook niet. Volgend voorval, opgetekend tijdens het Europees Koningschieten typeert wel heel schrijnend de instelling van sommige gildebroe-

ders. Op de vraag van een der tentoonstellings-officials aan enige passerende zilverdragers of zij hun vest beschikbaar wilden stellen was het antwoord: "Waarom zouden we, er zijn toch geen prijzen mee te verdienen".

Hopelijk is dit drog-argument niet de oorzaak van het feit dat de bijdrage aan de tentoonstelling zo minuscule was. Zo rondkijkend op het feestterrein was er toch enorm veel dat meer dan waard was om tentoongesteld te worden. De kans om van zo veel gilden attributen bijeen te zien ligt nu eenmaal niet voor het oprapen. Wij hebben deze gelegenheid niet ten volle benut.

Nieuwe amtsketen voor voorzitter Kring Kempenland

Reeds jarenlang leefde binnen het Kringbestuur de wens om officiële gelegenheden het kringvoorzitterschap visueel waardiger te accentueren, dan met de eenvoudige in gebruik zijnde keten bereikt kon worden.

De Studie- en Archief-Commissie toog aan het werk en kwam met adviezen en een basisontwerp, dat door de heer Louis Baltussen vormtechnisch en grafisch werd uitgewerkt in samenwerking met de Eindhovense edelsmid de heer Nol Coopmans die uiteindelijk de keten vervaardigde.

Het schild, als zwaartepunt in de keten, heeft de vorm van het wapen van Kring Kempenland, terwijl in de schakels symbolisch verwerkt zijn de gilden die ondergebracht zijn in de Kring.

In een volgend artikel zal een gedetailleerde beschrijving van de keten worden gegeven.

Op 24 mei vond tijdens de Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering van Kring Kempenland in het gildecentrum te Eindhoven de overdracht plaats aan de voorzitter de heer M. Zijlmans, in aanwezigheid van de vervaardigers.

Kringvoorzitter Dr. M. Zijlmans, omhangen met de nieuwe amtsketen, neemt de gelukwensen in ontvangst van vice-voorzitter M. van der Voort.

In zijn overdrachtstoespraak zei de vice-voorzitter M. van der Voort:

"Niet de schoonheid van de keten moet het voorzitterschap inhoud geven maar de persoon van de voorzitter en daarin doet hij het in zijn eenvoud zo voortreffelijk".

In zijn wederwoord stelde de voorzitter dat hij inderdaad in zijn beleid de "bottom up" methode prefereerde: proeven wat er in het veld aan noden zijn en met dat gegeven als uitgangspunt de organisatie bepalen.

Verder vond hij dat het zinvol is af te vragen wat belangrijker is: "het doen" of "het zijn". Daarbij doelde hij op de gedachte dat het (mens) "zijn" misschien primair staat en dat daarvan uitgaande het "doen" gereguleerd moet worden.

Daar de voorzitter volgens rooster aftredend was vond hierna de herverkiezing plaats. De ledenvergadering ging accoord met een continuering van het kringvoorzitterschap voor de nominale periode van drie jaar. Hetgeen iemand de opmerking ontlokte dat het maar goed was dat de

heer Zijlmans herbenoemd was daar het anders ietwat pijnlijk zou zijn geweest hem de nieuwe keten om te hangen die hij kort daarop weer had moeten afstaan.

Na afloop van de vergadering konden de aanwezigen de keten van nabij bewonderen.

Nieuwe Gildekoningen

Sint-Anthoniusgilde, Nuenen-Eeneind.

29 juni. Het jaarlijkse treffen, dit keer voor het eerst met zwaar kaliber schietend, leverde op "de Collse Hoef" na het 141e schot als koning op: Frans Baselmans, hiermede Mart van Uden onttronend.

Ietwat besmeurd door olie en kruitdamp, inherent aan het schieten met dit "ouderwetse" kaliber, nam de nieuwe koning de gelukwensen in ontvangst.

Sint-Jorisgilde, Heeze.

9 augustus. Met het 69e schot onttronde Jan van Lierop zijn voorganger burgemeester H. Bosman. Bijna leek het er op dat deze dubbelkoning zou worden, maar de vogel "zat er niet voor klaar", zoals men het uitdrukte.

Dit gilde schiet eveneens met het zware kaliber 12; het treffen vindt echter om de drie jaar plaats. De gelukkige koning wordt volgens oud gebruik aangezegd bij de koningin door een lopertje, dat er de som van zeven stuivers voor int.

Sint-Annagilde, Nederwetten.

16 augustus. Op deze "kermismaandag", traditioneel na de derde zondag in augustus, vond bij het Sint-Annagilde het tweejaarlijks koningschieten plaats op het schietterrein "de Ekelkampen".

Na een spannende strijd kwam bij het 106e schot, gelost door de jongste gildebroeder Piet van Genuchten, de vogel omlaag, die door Jef Teunisse was "klaargezet".

De nieuwe koning werd op traditionele wijze ingehuldigd; hij volgt hiermede Jan Michels op als koning van het gilde.

Spijtig voor Jef Teunisse dat het koningschap hem ontging, temeer daar hij op deze dag gehuldigd werd in verband met zijn 25-jarig gildebroederschap, waarbij hij vele jaren als vaandrig zijn gilde voorging.

Kringgildedag te Eersel

De kringgildedag, op 15 augustus in Eersel georganiseerd door het gilde van Sint Catharina en Sint Barbara op het feestterrein aan de Velden achter de Markt, werd helaas te sterk in ongunstige zin beïnvloed door de weersomstandigheden.

Jammer, want daardoor werd in vele opzichten afbreuk gedaan aan de goede organisatie van het feest.

Plotseling opkomende regenbuien deden de arriverende gildebroeders en gildezusters ijlings de feesttent opzoeken in afwachting van de gebeurtenissen, de tijd dodend met een praatje, een kaartje en een glaasje, en af en toe misnoegd naar buiten kijkend.

De alternatieven voor de organisatie waren: op tijd met de optocht starten, de gilden overlevend aan de regen, of afwachten in de hoop op beter weer. Gelukkig voor mens en materiaal werd voor het laatste gekozen.

En waarachtig, Pluvius was de gildebroeders gunstig gezind en week, misschien daartoe aangezet door menig schietgebed aan de talrijke gildebeschermheiligen.

Weliswaar verlaat en aanvankelijk van tijd tot tijd enige nagekomen buitjes incasserend, maar vol goede luim trok de stoet als een kleurig lint door de Eerselse wijken.

Zoals te verwachten, was het publiek nog niet zo talrijk maar tijdens de massale opmars was het feeststerrein toch gezellig volgestroomd en kon men genieten van het kleurrijke schouwspel van de vendelhuide.

Pluvius was weliswaar geweken maar collega Aeolus was ten tonele verschenen en deed alles om het de gildebroeders moeilijk te maken in de diverse wedstrijdonderdelen.

Met name de vendeliers en de schutters ondervonden veel hinder van de windstoten en de resultaten waren er dan ook naar.

Bij de gewerschutters kwam dit getalsmatig duidelijk naar voren. Zo werd de eerste korpsprijs behaald in slechts één ronde, zonder af te hoeven kampen, met slechts vijf treffers uit twaalf schoten. Het tweede korps wist slechts drie treffers te plaatsen, terwijl er nog enige korpsen waren met één treffer.

De verlate start van de optocht werkte progressief door tot in de diverse wedstrijdonderdelen, zodat de prijsuitreiking veel later plaats vond dan de bedoeling was.

Velen hadden de tocht huiswaarts toen reeds aanvaard; het weer lokte niet bepaald tot gezellig nakaarten.

En het liep tegen achten toen de laatste gildebroeder zijn zilverprijs in ontvangst kon nemen uit handen van Eersels burgemeester de heer Drs. J. A. M. van Agt.

Aan deze veertigste Kringdag in Kempenland namen 47 gilden deel.

Brabantkruis 1982

Het Sint-Jorisgilde Gestel en Blaarthem organiseert dit jaar voor de achtste keer de wedstrijden om het "Brabantkruis".

In kringen van de kruisboogschutters mag deze wedstrijd op een grote bekendheid rekenen. Wij hopen dan ook dat ook dit jaar weer vele schutters de weg naar het schietterrein achter de "Gennepwatermolen" in Eindhoven zullen weten te vinden.

Er wordt geschoten op de zondagen van 31 oktober, 7, 14, 21 november.

Inschrijven is mogelijk vanaf 9.00 uur. Het inschrijfgeld bedraagt f 6,— per schutter voor vier zondagen.

Voor de dames is een aparte klasse.

Tot ziens achter de "Gennep molen".

Vendel- en tromwedstrijden voor de jeugd

Het Sint-Catharinagilde tot Blorthem en Gestel

was initiatiefnemer van de op 29 mei gehouden wedstrijd voor jeugdige tamboers en vendeliers in de Eindhovense gilden.

Bedoeld als operingstreffen in een hopelijk periodiek wederkerend gebeuren leek deze dag goed geslaagd.

In uiterste concentratie werkten de soms wel zeer jeugdige deelnemers op de gildeweide de wedstrijdonderdelen af, goedkeurend gadeslagen door het helaas voornamelijk ouderlijk publiek dat zich behaaglijk genesteld had op het zonovergoten terras van het gemeenschapshuis "de Ketting".

De prijswinnaars werden beloond met (volgens één der deelnemertjes) "echte" zilveren schilden waar ze behoorlijk mee verguld waren.

Zilverwinnende prijswinnaars waren:

Tamboers zonder wedstrijdervaring:

- 1e Hans Kennis. O.L. Vrouwegilde van Zeelst (gastgilde).

- 2e Tommy Kersten. Sint-Catharinagilde tot Blorthem en Gestel.

Tamboers met wedstrijdervaring tot 16 jaar:

- 1e Jac Bax. Sint-Jorisgilde Stratum.

- 2e Stefan van der Heijden. Sint-Jorisgilde, Vlokhoven.

Vendeliers met wedstrijdervaring tot 16 jaar:

- 1e John Marinus. Sint-Jorisgilde, Vlokhoven.

- 2e Ad van den Dungen. Sint-Martinusgilde, Tongelre.

Welk Eindhovens gilde geeft aan dit initiatief een vervolg, teneinde bij te dragen aan de doelstelling: de jeugd te stimuleren en meer wedstrijdervaring te laten opdoen?

Nederlands kampioenschap opgelegd wipschieten

Het Brabantse wipschieten dat in vele gilden intensief beoefend wordt, kent jaarlijks een hoogtepunt: de strijd om het landelijk kampioenschap.

De scherpschuttersvereniging Sint Joris uit Geldrop had in 1981 het kampioenschap behaald en mocht dit jaar op 27 juni op hun schietterrein "de Hulst" mede de organisatie van de kampioenschappen, onder auspiciën van de Federatie van Wipboomschutters "de Wipboom", op zich nemen.

Helaas waren de weergoden hen, evenals in 1980 toen de kampioenschappen ook in Geldrop werden verschoten, niet gunstig gezind.

In stromende regenbuien werden de wedstrijdonderdelen afgewerkt, maar de ruim 300 schutters lieten zich hierdoor niet ontmoedigen.

Na een felle strijd ging het persoonlijk kampioenschap naar Frans Sanders van het Sint-Annagilde uit Nederwetten.

Het korpskampioenschap werd behaald door een team van vereniging "de Milsbeek" uit Milsbeek dat bestond uit de heer en mevrouw Cobussen, en de jeugdige schutters de Block en Folmer respectievelijk 16 en 14 jaar.

De glunderende winnaars mochten de kampioensbeker in ontvangst nemen uit handen van Geldrops wethouder in onderwijs en sportzaken de heer van Santen.

Sint-Annagilde Nederwetten 50 jaar heringericht

Op 12 juni herdacht het gilde het feit dat het 50 jaar geleden, na een periode als slapend gilde, werd heringericht.

Twee van de huidige gildebroeders, Sjekke Coolen en Jan de Louw, waren destijds aktie-nemers bij de herinrichting.

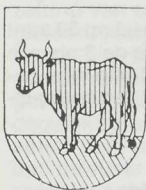
Beiden zijn koning geweest van het gilde en hebben overheidsfuncties vervuld.

Omdat het gilde Sint Anna veel aan hen te danken heeft door hun enorme inzet en broeder-

schap werden zij tot ere-gildebroeders benoemd.

Tijdens de druk bezochte receptie onderscheidde de heer T. Schönhoff in zijn functie als Raadsheer van District Noord, namens de Kring Kempenland, beide gildebroeders met het gouden schild van verdienste van Kring Kempenland.

J. van Rooy.

Nieuws uit Maasland

ERP-MAASLAND. Het gilde van **Onze Lieve Vrouw en Catharina** van Erp heeft zijn eerste lustrum gevierd. Het kreeg van de Overheid van de kring toestemming nu al een gildedag te organiseren, hetgeen goed is gelukt. De schouderders die Burgemeester Smits van Oijen onder de heroprichting heeft gezet waren stevig, met als gevolg dat heel Erp gildeminded is geworden.

Het feest is zaterdag 26 juni al ingezet met een bezoek van de beide Gemertse gilden - de rooi - en groene schutsen. Gemert met Erp zelf trokken door de straten van het dorp en 's-avonds was er een gildebal.

De eigenlijke Kringgildedag - zondag 27 juni - zou het hoogtepunt voor het jubilerende gilde van Erp worden. Ondanks de regen kon alles nog doorgaan, alhoewel het toch hinderlijk was.

De dag begon met de gildemis waaraan velen, als deputaties en zelfs complete gilden, deelnamen. Gildeheer Pastoor Rombouts droeg de mis op en hield een zeer toepasselijke gildepreek.

De ontvangst op het gemeentehuis was buitengewoon hartelijk. Hierbij waren aanwezig de heer Jan v. d. Mortel en Mevr. F. Jolles Weghuis uit Amsterdam. Mevr. Jolles zei daar: "deze dag is voor mij een dag vol herinneringen" en duidde op het prachtige werk van haar overleden man, die de Brabantse Gilden in 1933 heeft beschreven, waarvan elke gildebroeder nog steeds gebruik maakt, die iets meer van het Brabantse gildeleven wil weten. Voor ons (Kring Maasland, Erp en Hr. Johan Oomen) was de aanwezigheid van haar een ware eer!

Tijdens de aanbidding van de ere-wijn door de gemeente werd de heer Harry van den Bogaard gehuldigd door de voorzitter van de Kring.

Dr. Luijkx reikte hem de zilveren medaille van Kring Maasland over voor zijn voortreffelijk werk in de gilden Beek en Donk en Erp. Hij heeft als vendelzwaier goed werk verricht en medegewerkt bij de heroprichting van het Erpse Gilde, waarover Kring Maasland trots is.

Tijdens de optocht viel de regen, die herhaaldelijk kwam storen, doch de wedstrijden konden doorgaan. Na de massale opkomst spraken de burgemeester, Hoofdman Jans en Dr. Luijkx de

toeschouwers en gildebroeders toe. De Burgemeester zei "ape-trots te zijn" om na vijf jaar een kringdag in zijn gemeente te hebben.

De voornaamste gilde-uitslagen volgen hier:

Koning-geweerd R. de Gouw, St. Crispijn, Besoijen.

Keizer: Jo van Hal, St. Joris, Haaren.

Koning handboog-wip: C. v. d. Wiel, St. Ant. Haaren, **Corps:** idem.

Corps handboog-blazen: St. Ambrosius Loonopzand.

Mooiste verz. koningsschilden: St. Barbara, Vught.

Best onderhouden koningszilver: St. Barbara te Veghel.

Mooiste koningsschild na 1945: St. Ambrosius Loonopzand.

idem voor 1945: St. Antonius Nuland.

Mooiste gildevaandel voor 1945: St. Catharina Rosmalen.

idem na 1945: St. Antonius Udenhout.

Mooiste gildestandaard voor 1945 St. Crispijn Besoijen.

idem na 1945: St. Antonius Udenhout.

Mooiste Keizersschild: St. Antonius Udenhout (voor de eerste keer is deze prijs ingesteld en verdient navolging).

Mooiste papegaai: St. Antonius Sint-Michielsgestel.

De individuele wedstrijden laten we niet opnemen om ruimte te besparen voor ons blad. Dit neemt niet weg dat zij zeer belangrijk zijn. De Commissies kunnen alle gegevens verstrekken. N.B. In de Kringvergadering van november 1981 is besloten een banier te laten maken voor Kring Maasland. Wegens drukke werkzaamheden is dit wat vertraagd, doch binnenkort zullen wij een schrijven aan de gilden hierover doen uitgaan om een begin hieraan te maken. Wij hopen dat de Banier dan bij gelegenheden wordt gedragen en daarbij de Kring zal vertegenwoordigen. De overheid vertrouwt op aller medewerking.

J.T.

DEN DUNGEN. Bij het **Sint-Catharinagilde** heeft het koningschieten 1982 voor de schutterskoning plaatsgehad. Voor de derde keer in vier jaren heeft Huub van Alebeek de vogel afgeschoten.

Door het gilde werd ook met de handboog geschoten. Hanneke van der Donk werd winnaar. Bij de jeugd werd de winnaar Gertjan Smits.

Door de jeugd werd ook op een "piepschuimvogel" geschoten voor de koning van de jeugd. Die werd ook door Gertjan Smits gewonnen.

Dit laatste heeft met de luchtbuks plaats gehad. Het is dit jaar voor het eerst gedaan, vooral om de jeugd bij het gildegebeuren te betrekken.

HERPT. Op 6 juli heeft het gilde van **St. Catharina** om de koningstitel geschoten. De Gildemis was om 9.00 uur. Elk lid moet - op boete - deze Mis bezoeken. Onder de H. Mis werden twee nieuwe gildetrommen gezegend. Zij zijn vervaardigd door Fa. Teurlings te Den Bosch. Om 10.00 uur ging het gilde de genodigden ophalen o.a. Pastoor de Groot, Burgemeester Ter Laak, Hr. Joh. Oomen en Chris van Herpt. Burgemeester Ter Laak loste het eerste schot op de versierde vogel ter vrijing van de boom. Met 493 schoten - een lange strijd dus - werd Jeanne Smetsers de nieuwe gildekoningin. In de gildekamer terug werd de inwendige mens goed verzorgd. Na de aanbieder van het koningsbier werd er volop plezier gemaakt en kan het schuttersgilde St. Catharina er weer een jaar tegen.

VUGHT. De jaarlijkse teerdag van het gilde **St. Barbara en Sebastiaan** die in mei is gehouden leek een aaneenschakeling van hoogtepunten. Centraal stond de huldiging van de 60-jarige gildebroeder Kees van Weert (84). Tevens werden de gildebroeders Eugène Tilman en Wim van Hooft onderscheiden voor hun 25-jarig lidmaatschap. Jos Verhagen (19) werd schutterskampioen, die tegelijk werd geïnstalleerd tot jonge deken en het draagschild mocht ontvangen. Ook Kees van Weert kreeg een zilveren schild aangeboden.

Jan-Kees van Lanschot en Rob van Woerkom werden als nieuwe leden geïnstalleerd.

Op deze dag werd in de vroegte gildekoning Piet Beks uitgehaald en de oude deken Willem van der Steen. De Gildemis werd bijgewoond door het gilde **St. Catharina**. In de Mis was ook burgemeester Reitsma met echtgenote. De Celebrant Pastoor van der Ven stelde in zijn preek de trouw en vriendschap centraal, zoals dat immers in de Caert is vastgelegd. De borstplaten voor de twee jonge dekens werden gewijd als symbool van verbintenis van gilde met Kerk. Na de Mis werd de trouwbelofte aan kerk en overheid hernieuwd op het kerkplein. In de zaal terug sprak Hopman Chappin het echtpaar van Weert hartelijk toe.

Nabij Huize Maurick verdiende Jos Verhagen de titel schutterskoning 1982. De boom werd bevrijd door Corps-chef Hoofdinspecteur A. de Vries. Verhagen kreeg het wisselschild met het herinneringsschild.

Een grandioze feestavond sloot deze bijzondere dag in Vught bij het zo rijk bloeiende Gilde van St. Barbara-Sebastiaan.

HAARSTEEG. Bij het **Sint-Ambrosiusgilde** overleed op 8 maart gildebroeder Wouterus van Bokhoven op 71-jarige leeftijd. Hij was een godvruchtig mens en had een groot geloof. Op zijn plaatje lezen we "Het vormgeven aan een menselijk beeld was voor hem in feite uitdrukking geven aan zijn religieus denken en voelen".

Van Bokhoven was 31 jaar lid van het gilde en was bij de heroprichting in 1951 een grote stimulator. Hij heeft het gilde en schutterij steeds beleefd en was een voorbeeld voor allen.

Op 30 april heeft St. Ambrosius de schutterskoning gekregen in de persoon van Marius v. d. Heijden. Op kermismaandag 26 juli werd gildebroeder Adr. van Bokhoven Wzn. de nieuwe gildekoning.

We moeten echter nog vermelden dat op 30 april na de schietwedstrijd aan het gilde de 3 nieuwe gildetrommen zijn aangeboden. Deze zijn gemaakt door Dhr. J. Dapper van St. Jan te Kaatsheuvel.

BAARDWIJK. Sint-Ambrosiusgilde.

Het Waalwijkse Sint-Ambrosiusgilde heeft sinds 19 juni een nieuw gildevaandel. Op die dag werd in een plechtige eucharistieviering door de gildeheer, pastoor G. Schneider, het nieuwe vaandel gezegend.

Het oude vaandel dateerde van vlak na de tweede wereldoorlog en was totaal versleten. Bij het laten maken van het nieuwe vaandel is veel werk verzet om tot een gildeverantwoord geheel te komen. Het is ontworpen en gemaakt door mevr. S. van Lelyveld-van Lanschot uit Heusden, die dankbaar gebruik heeft gemaakt van de adviezen die door de heren Knippenberg, v. d. Mortel en Oomen zijn uitgebracht.

De centrale middenfiguur is St. Ambrosius, schutspatroon van het gilde en in de stijl van de vermoedelijke oprichtingstijd van het gilde. Op

het vaandel zijn de symbolen van bijen in geometrische figuren in het Bourgondische kruis verwerkt. Het oprichtingsjaartal 1450 uit het oude vaandel is voorlopig nog niet aangebracht omdat men eerst wat meer zekerheid wil hebben wanneer het gilde is ontstaan. Het weglaten van een jaartal waarover geen zekerheid bestaat mog in Noord-Brabantse gildekringen iets bijzonders heten.

Het gilde is op 7 december 1791 heropgericht en tot voor kort wist eigenlijk niemand te vertellen hoe men aan dat oprichtingsjaartal 1450 was gekomen. Dubbel merkwaardig, omdat Jolles bij een nog ouder vaandel geen enkele melding heeft gemaakt dat het zou gaan om een voortzetting van een gilde uit de 15e eeuw. Voor de gildebroeders van St. Ambrosius was het vorig najaar uiterst plezierig te vernemen, dat op het gemeentehuis van Waalwijk een bewijsstuk was gevonden, dat bij de heroprichting in 1791 wel degelijk sprake was van een gilde dat reeds in de eerste helft van de 15e eeuw heeft bestaan (1). In dat bewuste bewijsstuk wordt helaas niet gesproken over de naam van dat oude gilde. Het is namelijk bijna ondenkbaar, dat er in Baardwijk een 15e eeuwse Ambrosiusgilde is geweest.

Het oudst tot nu toe bekende Ambrosiusgilde is dat van 7 januari 1511 uit Mechelen (2). In tegenstelling tot de vele andere Ambrosiusgilden die in de 17e en 18e eeuw zijn opgericht, was er bij de heroprichting van het Baardwijkse gilde helemaal geen sprake van een specifiek bijengilde.

Het was wel een echt boerengilde, maar in het oudste reglement en oud gildeboek is geen letter over bijen geschreven. Over de motieven om de naam Ambrosius te voeren is nog veel onzekerheid. Er is intussen wel een begin gemaakt om te proberen die gegevens onder het stof van de vervlogen eeuwen vandaan te halen. De kans op redelijk succes is erg klein, maar nochtans geen reden om het zoeken naar oude sporen na te laten.

De dag van de inwijding van het nieuwe vaandel was een extra feestelijke dag, omdat men zich toen voor het eerst allemaal in de nieuwe gildeskleding kon presenteren. Na afloop van de plechtige eucharistieviering trok men in vol ornaat door de Baardwijkse straten om bij de jubilerende pastoor J. Oomens van de nabij gelegen Bernadetteparochie, als huldeblijk een vendelgroet te brengen. Al met al was het een dag waarbij het gilde present was, de band met de kerk weer eens werd benadrukt, en zo hoort het eigenlijk ook.

(1) Gemeentearchief Waalwijk; Baardwijk, oud archief nr. 3, Kopieboek van Brieven, 1808—1812.

(2) Dr. E. van Autenboer; "Ons Heem", jrg. 35, nr. 2 (1981), pag. 40.

Alf. Ising.

LOONOPZAND. Bij het gilde **St. Ambrosius** is weer bedrijvigheid. Daar trouwden op 26 juni gildebroeder Ad. Dankers met Petty Bruggeling en op 9 juli gildebroeder Frits Toorians met Evelyn v. Draanen.

De eerste is deken in het gilde en heeft sedert enige tijd zich als standaardrijder gepresenteerd, maar de oude standaard was erg versleten. Daarom besloot men een nieuwe te laten maken

Boven: de standaard wordt ter wijding aangeboden door Ad Dankers. In huwelijksmis Dankers-Bruggeling.

Onder: bruidspaar Toorians-v. Draanen. Opwachting na de mis door het gilde.

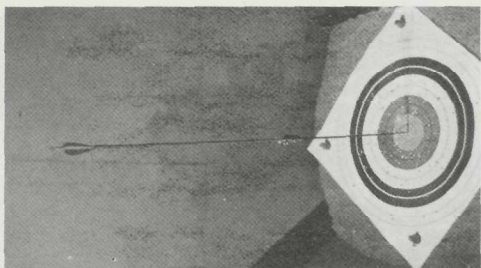
en wel in de juiste kleuren en in de goede vorm. Het ontwerp en de uitvoering is geheel van de hand van gildebroeder Jan Toorians, die hem heeft geschilderd. De standaard is van paarse stof met goudfranje omgeven: de gildekleuren. De vorm is tweeslippig. De patroonsafbeelding is aan beide zijden het zelfde. Op de twee punten staan twee pijlen (één met punt en één met platte kop) voor de handboog, waarmee het gilde schiet. De pijlen staan door de Bourgondische vuurslag met steen en vonken. De standaard hangt aan een touwvooilans. De koperen punt is vervaardigd door Herman van Meetelen (gildebroeder).

Toen Ad trouwde was het zijn wens dat de standaard in de kerk onder zijn huwelijksmis werd gewijd. Dat is geschied door gildeheer pastoor Simons.

Het gilde heeft in groten getale het bruidspaar afgehaald en de nieuwe standaard overhandigd aan de standaardrijder bij deze gelegenheid, waarna men naar de kerk trok met de ganse familie van het bruidspaar. In de kerk sprak de pastoor over de betekenis van de standaard in het gilde. Na de Mis trok men in optocht naar de feestzaal waar men geruime tijd onder de gildebroeders verbleef.

Op 9 juli trad Frits Toorians in het huwelijk zoals we schreven. Ook bij zijn huwelijksmis in Tilburg was een deputatie van het gilde aanwezig. Tevens op de receptie ging het gildebroederlijk toe.

Beide gildebruidsparen wensen wij veel geluk toe namens het gilde St. Ambrosius.

'n Robin Hood-schutter.

LOONOPZAND. 'n Gildeschot. Ja een curiositeit! Het is echt gebeurd! Op 24 januari op een avondschietwedstrijd op de banen van de doel van de Handboog van St. Ambrosius "In de Bijenthuijnen" schoot gildebroeder Peter van Meetelen een 10-roos.

De volgende schutter Marc-Jan Pijnenburg zou dat wel eens verbeteren en zijn punt doorboorde de staart van de pijl van Van Meetelen. Dat zulks met kracht geschiedt blijkt uit het opkrullen van de pijlschacht van de eerste. Beide pijlen waren van metaal. Dat hierop gedronken moest worden is bij de gildebroeders uitdrukkelijk bewezen. Het waren prachtschoten van deze trotse schutters en gildebroeders.

BESOIJEN. Op de tweede pinksterdag werd traditioneel getrouwd geschoten om de Lou de Louw-beker. Slechts twee schutters van Gilde **St. Crispijn en Crispinianus** behaalden de maximale 10 punten n.l. A. van Daalen en H. v. Dongen. In de kampronde werd A. v. Daalen winnaar. De beker werd hem door de koning uitgereikt. De herinneringsbeker ontving C. v. Hulten, die vorig jaar de wisselbeker verkregen had.

Op 12 juli was het vijftig jaar geleden dat de Ere-Hoofdman Wim de Louw in het huwelijk was getreden. Dat dit feestelijk werd gevierd, te beginnen met een H. Mis waar het gilde bij was en op de receptie laat zich begrijpen. Aan de familie De Louw-van Dongen werd ook de vendelgroet gebracht. Alleszins de moeite waard dit te vermelden; het was immers Wim de Louw die het gilde uit de rustperiode heeft gehaald en aan hem is het zeker te danken dat het nu zo'n goede plaats in de gemeenschap van Waalwijk inneemt. Wim was jaren lang de Hoofdman en zelfs is hij ook koning geweest.

OISTERWIJK. Met de aankondiging: "Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden" heeft het gilde van **St. Sebastiaan** het overlijden van zijn oud-Hoofdman, Jacq Massuger (84), medegedeeld.

Hij heeft zijn leven als een moedig man geleefd. Als hij zijn gilde aanvoerde dan deed hij dat van harte en zijn bedoelingen werden door de gildebroeders aangegrepen als iets dwingend, maar met overtuigende gildebroederschapsideeën. Jacq had overwicht en wist zijn mensen te binden. In 1951 bracht hij het gilde weer tot nieuw leven en dat kon hij omdat hij overal komen kon en overal kon staan.

Dat blijkt uit de woorden van de burgemeester, dhr. Funk, die bij zijn graf Jacq's gildekapaciteiten roemde en als voorbeeld meegaf aan allen die daar toen aanwezig waren. Op 26 juli overleed hij na een prachtige rustperiode in het bejaardentehuis. Het gilde heeft hem op zijn laatste tocht begeleid en vendelend heeft men afscheid genomen. Plaatsvervangend hoofdman Camile Knevel sprak nog enige woorden aan de groeve. Jacq rust in vrede. Jacq was een man van stijl en vrede. Hij ontving de ere-medaille in goud van Oranje Nassau, en de medaille van de gemeente Oisterwijk.

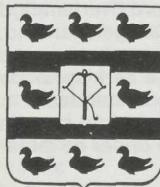
Het koningschieten bij **St. Sebastiaan** heeft plaats gehad op 12 juli. Dit werd 's-morgens in alle vroegte in het dorp aangekondigd. De Gilde-mis was om 9.00 uur en werd opgedragen door de Gildeheer. De vendelgroet werd gebracht bij burgemeester Funk, Pastoor Marks en de oude koning, welke men ging "uithalen".

Na de middag werd op de houten vogel met de handboog om de nieuwe koning geschoten. De boom werd gevrijd door de Burgemeester en de Pastoor. Het werd een lange strijd van maar liefst 3 uren met als bekroning dat Theo Gerrits de nieuwe koning werd. Ook dit werd weer aan heel Oisterwijk medegedeeld d.m.v. een optocht door het dorp.

De prijsverschiëting was: 1 Peter Schilders, 2 Van Roesel. Opvallend is hier dat beide jeugdschutters zijn.

J. Toorians
Deken Secr.
Kring "Maasland"

Loonopzand, 4 augustus 1982

Kring Land van Cuijk

Gemeentekoningsschieten in Beers

Op koninginnedag, 30 april, organiseerde het Sint-Anthoniusgilde van Beers het door burgemeester van den Braak van Beers in 1975 inge-

stelde koningschieten om de titel Gemeentekoning van Beers, waaraan de gildebroeders van de 3 in de gemeente bestaande gildes, n.l. het

Sint-Anthoniusgilde van Beers, het Sint-Jansgilde van Gassel en het Sint-Anthonius- en Mariagilde van Linden, konden meedoen.

Bij herfstachtige weersomstandigheden, die uiteraard verantwoordelijk waren voor de geringe publieke belangstelling, werd na bevrijding van de vogels door burgemeester van den Braak en raadslid Frans Martens, de strijd om het felbegeerde wisselschild geopend. Na 60 schoten was de hoofdmans van het Lindense gilde, Gerrit van Raay, succesvol en hij werd zodoende de opvolger van de Gemeentekoning van 1981, Jo Claassen van het Beerse gilde.

Voor Gassel haalde Herman Linders na 73 schoten de vogel neer, voor Beers deed dit Cor Berends na 73 schoten, terwijl bij de genodigde raadslid Walk na 74 schoten de gelukkige was.

Na een optocht door de kern van Beers en de huldiging van de nieuwe Gemeentekoning op het Kerkplein door de deelnemende gildes, in samenwerking met harmonie Irene van Beers, volgde nog een gezellig samenzijn in café „t Wapen van Beers”, waarmee een einde werd gemaakt aan dit gildefeest in „mini-formaat”.

„Beerse Overlaat” concours

Op donderdag 12 mei, Hemelvaartsdag, organiseerde het Sint-Anthoniusgilde zijn „Beerse Overlaat” concours voor alle gildebroeders en -zusters, alsmede voor alle Beerse inwoners boven 14 jaar.

Deze schietwedstrijden, welke op de wip werden gehouden, en dit jaar voor de derde keer, kenden een redelijk goede deelname, vooral gezien de vele sportevenementen, welke op deze dag in eigen plaats en in de regio werden gehouden.

Bij de schutters kwam als winnaar Geert Derks voor de dag, terwijl Antoon Vos tweede werd en Geert Loeffen derde.

Bij de niet-schutters en het publiek was de eerste plaats weggelegd voor Kees Lenkens, tweede werd Gerda Vos en derde Louis Linders.

Saillant detail was, dat zowel bij de schutters als de niet-schutters de winnaar geen enkele misser hoefde te laten noteren.

Koningschieten te Beers

Op zaterdag 12 juni werd het jaarlijkse koningschieten gehouden. Wim Keyzers, de koning van 1981, was erop gebrand, om zijn titel met een jaar te verlengen, maar er waren teveel kapers op de kust.

Na 179 schoten was het dan ook Henk Walk, die de titel van hem overnam, en als koning voor 1982 in de annalen van het Beerse gilde kon worden bijgeschreven.

Voor de dames en het publiek was er ook een vogel opgesteld, waarbij er aparte prijzen voor de diverse delen te winnen waren. Piet Vergeest nam de kop voor zijn rekening, Gonnie Claassen schoot beide vleugels aan flarden, terwijl Marjolein Claassen middels de romp de hoofdprijs voor zich opeiste.

Na afloop van het koningschieten volgde in café „t Wapen van Beers” de traditionele huldiging met het nuttigen van het koningsbier, waarna de zomerteerdag 1982 werd gehouden.

Hoogtepunt op deze zomerteerdag was de huldiging van het diamanten gildelid They Wagemans. Sinds 1922 was hij onafgebroken lid van het Sint-Anthoniusgilde, terwijl hij ook sinds 1926 een van de twee keizers van het gilde is. Na aanbidding van de geschenken, bestaande uit een houten wandbord met ingebrande inscriptie en een wandelstok met de tekst: Diamanten gildebroeder Sint-Anthoniusgilde 1922 - Beers - 1982, op een zilveren plaatje, dat erop bevestigd was, alsmede een bloemenruiker voor zijn huisgenote, dankte hij de overheid en alle aanwezige gildebroeders en -zusters, waarbij hij lovende woorden had voor de doelstellingen van het gildewezen, en hij wees er nog eens uitdrukkelijk op, dat deze doelstellingen in de huidige economische malaise, waarin de wereld verkeert, nog niets van hun kracht hebben verloren.

Naast deze diamanten jubilaris waren er ook nog 3 zilveren jubilarissen. Helaas had Adriaan Siebers bericht van verhinderd gestuurd, terwijl Tieske Walk, een oom van de nieuwe gildekoning, in verband met gezondheidsredenen niet aanwezig kon zijn. Een afvaardiging van het Sint-Anthoniusgilde zal de huldiging op een later tijdstip doen plaatsvinden in het bejaardentehuis van Cuyk, waar Tieske Walk reeds geruime tijd verblijft. De derde zilveren jubilaris was Jan Nuyen, zoon van de in 1981 overleden ere-voorzitter Nol Nuyen, die wel aanwezig was. Met echtgenote was hij vanuit Gennep overgekomen om door zijn mede-gildebroeders in de bloemetjes te worden gezet.

Al met al kan het Sint-Anthoniusgilde van Beers terugzien op een zeer geslaagde zomerteerdag.

1e deken-schrijver
Cor Berends.

Gildebroeder hoofdmans W. Martens geridderd

Zondag vierden de gildebroeders van het Sint-Jansgilde te Gassel, een Maasdorpje van ruim 1100 zielen, gelegen tussen Grave en Cuijk (onder de gemeente Beers), hun jaarlijkse traditionele zomergildedag, welke echter onverwacht een bijzonder feestelijk karakter kreeg. Op deze dag was het gildebroeder Wim Martens, tevens hoofdmans en sekretaris-penningmeester (in de gildeterminen schrijver-schatbewaarder) die zijn 50-jarig gildebroederschap mocht vieren, waarvan hij 26 jaar bovenstaande functies heeft vervuld. De dag werd ingezet met een Eucharistieviering gecelebreerd door Pater Piet Vermeeren uit Linden, zoon van de bekende gildepromotor Karel Vermeeren uit Eindhoven, dit vanwege vakantie van Pastoor Van Santvoort. Na de Eucharistieviering werden de celebrant en burgemeester v. d. Braak, de gildekoning en jubilaris overvondeld, gevolgd door een korte vendelhuide, waarna naar het gildehuis werd getrokken.

Hier vond de huldiging plaats van jubilaris Wim Martens met diens echtgenote. De voorzitter W. Jaspers wist in treffende bewoordingen de jubilaris te schetsen als een hardwerkende kracht voor het St. Jans-Gilde in de afgelopen 26 jaar;

als sekretaris en hoofdman voor het gilde heeft hij veel weten te bereiken. Vandaar dat hij dan ook voor deze verdienstelijke taken het jubileumspeldje door de Koning kreeg opgespeld. Nadat deze huldiging was afgelopen, kwam echter de grote verrassing. Door burgemeester v. d. Braak werden in een hartverwarmende toespraak de verschillende functies door de jubilaris in het gemeenschapsleven van Gassel vervuld, opgenoemd. Om er enkele te noemen: gedurende 20 jaar bestuurslid van de jeugdvereniging, ruim 13 jaar voorzitter van de plaatselijke Middenstandsvereniging en ook andere activiteiten en vandaag 50 jaar gildebroeder, moest - aldus burgemeester - meer dan een compliment waard zijn. Vandaar dat hij namens H.M. de Koningin en van het Ministerie van C.R.M. de Zilveren Medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau mocht opspelden, waarmee de ere-jubilaris zichtbaar ontroerd

was. Met een warm applaus van diens aanwezige familie, gildebroeders en vele belangstellenden werd de onderscheiding gesteund.

Met een kort dankwoord van de jubilaris werd deze huldiging besloten en mochten de jubilaris en zijn echtgenote vele handen schudden en konden zij terug zien op de waardering, die deze dag voor jubilaris en echtgenote door de Gilde-Overheid, gildebroeders en vele Gasselaren hiervan heeft doen getuigen.

Schietkamp

Na de middag vond tegen 6 uur weer de bijeenkomst plaats voor de diverse schietkampen in de gemeentebossen op de Molenakker, waar onder luid tromgeroffel en zwaaiende vendels heen werd getrokken. Na aankomst werd driemaal om de schietbomen getrokken ter bevrijding van de bomen en werd een aanvang gemaakt met het jeugdkoning(in)- en prijskoningschieten. Met het 61e schot van de jeugdvendelier George Kersten Chrz. kreeg deze voor het komende jaar het jeugdkoningschap op zijn naam en naast de geldelijke inzet kreeg hij ook het wisselschild voor het komende omgehangen. Een felle strijd voor het prijsschieten werd beslecht met het 104e schot van Harrie Peters.

Hierna het hoogtepunt van deze schietkampen, het gildekoningschieten, alwaar door 26 gildebroeders werd gestreden om de koningsvogel, die echter uit taai hout was gesneden en eerst na 130 schoten van zijn standplaats werd neer gehaald door gildebroeder M. v. Berkel. Na enkele ceremoniële tradities zoals overschrijding gildevaan, Gelofte van Trouw, overvending door de vendrik en als slot vendelhuide door de vendeliers werd terug gemarcheerd naar het gildehuis, waar ook onverwacht nog een muzikale aubade werd gebracht door de Harmonie „Meer Vreugd” en jeugdtamboerkorps „Drummako” aan de gouden jubilaris van deze dag.

Hierna vond de huldiging plaats van de nieuwe Koning met Koningin door de voorzitter Staande Deken W. Jaspers en werd een heildronk uitgebracht en was er gelegenheid het nieuwe Koningspaar te feliciteren.

De geslaagde zomergildegad werd hierna besloten met gezellige muziek en dans.

'De Lemse Kuul' Groeningen officieel geopend

Door zelfwerkzaamheid tot stand gebracht.

„Voor alles moeten wij ons realiseren en benadrukken dat dit schitterende terrein tot stand is gekomen door de zelfwerkzaamheid en de enorme inzet van onze Gildebroeders en zusters”, aldus de heer Bert Jansen, voorzitter van het St. Anthonius- en St. Nicolaasgilde in Groeningen.

Hij sprak deze woorden tijdens de feestelijke opening van het nieuwe schietterrein van het Gilde.

Op deze feestdag van Maria ten Hemelopneming (15 augustus) waren de feestelijkheden begonnen met een eucharistieviering in de eigen kapel, waar pastoor Teunissen wees op de dienstbaarheid van Maria, een voorbeeld voor het Gilde dat

zich door de eeuwen heen ook in dienst heeft gesteld van kerk en gemeenschap.

Kruis op kruising

Na de viering in de propvolle kapel gingen allen met de tamboers, de vendeliers en de gildebroeders voorop naar het Wegkruis van Groeningen, dat wegens een reconstructie van wegen verplaatst is. Met een kort en toepasselijk gebed:

„Op deze kruising van wegen is het Kruis van Christus gezet om als wegwijzer te dienen, zodat wij de levensweg van Christus als voorbeeld kunnen nemen op onze levensweg. Moge dit kruis een zegen zijn op deze weg en de ontmoeting van de mensen onderling bevorderen”.

zegende pastoor Teunissen deze nieuwe standplaats in.

In optocht met vliegende vān ging de hele stoet vervolgens naar het nieuwe schietterrein langs de vlaggende Groeningse straten.

'We staan hier met gemengde gevoelens: weemoed omdat we na 550 jaar afscheid moeten nemen van het oude schietterrein, waar onze voorvaders elkaar bekampt hebben. Aan de andere kant heerst er vreugde omdat we dit prachtige schietterrein eindelijk in gebruik kunnen nemen. We moesten uitbreiden, maar de realisering van dit terrein is moeizaam gegaan. Drie jaar hebben we gevochten om de vele vergunningen los te krijgen. Steeds moest er weer een andere vergunning komen, zodat zelfs burgemeester Van Heusden eens kwaad uitriep: 'je wordt gek van al die vergunningen'.

Zelfwerkzaamheid

De voorzitter beklemtoonde vervolgens, het feit dat e.e.a. alleen tot stand is gekomen door de enorme inzet van de eigen leden:

'De gildebreders hebben tot diep in de nacht gewerkt; we hebben weliswaar het terrein belangeloos gekregen, maar het was de voormalige vuilnisbelt van Groeninge, zoals iedereen weet en nu is het een schitterend terrein geworden. Men ziet het zo niet, maar er is enorm veel werk verzet om dit te realiseren: er is beton gestort, gelast, ijzer gevlochten, geschilderd, getimmerd, kortom alles wat moest gebeuren is door eigen mankracht gedaan. We hebben veel steun gehad van onze Gildezusters, die kwamen troosten met een lekkere bak koffie. Onze dank gaat dan ook in de eerste plaats uit naar de Gilde zusters en naar onze eigen leden', aldus Bert Jansen.

'De Lemse kuil'

Daarna bedankte hij de beschermheer oud-burgemeester Van Heusden; het gemeentebestuur, vooral wethouder Jan Ronnes: Ik heb Jan wel eens tegen andere verenigingen, die om steun kwamen vragen horen zeggen: 'Ga eens kijken naar Groeninge, wat het gilde daar klaarspeelt en zelf doet!' De voorzitter bedankte hem voor de steun: 'Je kon dikwijls niet veel doen, maar je huis stond altijd open en een pot bier kon er altijd af'.

In die dank betrok de voorzitter ook het 'eigen' raadslid, Marijke van Bergen-Michels, die het Gilde waar maar mogelijk gesteund heeft. Ook buurman Jan Jansen werd extra bedankt.

'Als compensatie voor onze zelfwerkzaamheid heeft de gemeente het gras ingezaaid en neemt ze het onderhoud voor haar rekening, waarvoor onze hartelijke dank'.

Na deze woorden verzocht de heer Jansen burgemeester Van de Moosdijk zijn eerste officiële daad in Groeninge te verrichten en de naam boven de (ook zelfgemaakte) smeedijzeren ingang te onthullen. Met één flinke ruk lukte dat meteen, waarna de naam: 'De Lemse Kuil' in zijn historische waarde voor altijd boven de ingang staat te pronken.

Voorbeeld

In zijn felicitatiewoordje stelde burgemeester Van de Moosdijk het Groeningse Gilde als voorbeeld aan alle andere verenigingen: 'Het is groots wat u tot stand hebt gebracht; door stug volhouden en zelfwerkzaamheid hebt u dit bereikt. Uw vereniging is een goed voorbeeld voor alle verenigingen. U heeft een compliment verdiend en ik zou willen zeggen: 'Door stug volhouden bereikt zelfs een slak de top van een berg'. Door deze inzet heeft u getoond - zoals door de eeuwen heen - dáár aanwezig te zijn waar uw hulp en steun nodig is. Nu ten eigen dienste, zoals meestal voor kerk en staat'. Pastoor Teunissen zegende het clubgebouw in en overhandigde een 'Derde wereld' Kruisbeeld. Hij bad dat het een ontmoetingsruimte bij uitstek mocht worden, waar het sportieve samenzijn mocht prevaleren boven de drang om te winnen! Ondanks de dreigende regenbui en de eerste druppels, gaven de vendeliers vervolgens een perfecte vendelgroet te zien.

Raak

Het schietterrein werd vervolgens in gebruik genomen, doordat de twee burgemeesters en de pastoor een ballon moesten stukschieten. Met één welgemikt schot lukte dat burgemeester Van de Moosdijk. Ook Pastoor Teunissen kon - zij het met een schot extra - de ballon stuk krijgen, maar oud-burgemeester Van Heusden schoot vier keer mis: 'Ik heb nog nooit raak geschoten' lachte hij.

In het gezellige clublokaal - de sfeervolle gordijnen zijn door de Gildezusters gemaakt - werden herinneringen opgehaald aan de voorbije periode van noeste arbeid, veel opofferingen, maar ook veel lol en saamhorigheid.

Achttien meter

De tien schietbomen zijn achttien meter hoog. Het hout daarvoor is in Duitsland gehaald - door de Gildebreders zelf - want het moesten hoge rechte bomen zijn! De bomen hebben ze zelf in het bos gekapt en geschild. Dat 'uitje' is heel plezierig geweest en er kleven tal van herinneringen aan.

De angst die men gehad heeft dat het terrein weer voor een deel moest worden afgegraven (men had het 4 meter opgehoogd om geen last meer te hebben van hoogwater omdat het in de winterbedding van de Maas ligt), toen 'Rijks-waterstaat' kwam kijken, kwam ook ter sprake, evenals het debacle met de betonnen voeten. Er was een fout in de berekening en de wapening gemaakt en alle beton moest er weer uitgetild worden, waarna er opnieuw gestort werd! Ook

deze pech is men te boven gekomen, bovenal omdat men alle denkbare vakdisciplines onder de leden heeft (behalve echte schilders)'. Terugkijkend werden de narigheden vergeten:

wat blijft is een prachtig terrein, waar 's-middags - ondanks de regen - sportief gestreden werd door de Gilden uit de regio!

Kring „Baronie en Markiezaat”

Onlangs werden 4 ereleden bij het Kloveniers-gilde **Sint Antonius Abt te Terheijden** benoemd en geïnstalleerd.

Ten overstaan van het Kringbestuur van Schuttersgilden 'Baronie & Markiezaat' en het volledig aanwezige gilde, werd tijdens een bijzonder druk bezochte comparitie de belofte van trouw op het gildevaan afgelegd, waarna de ereleden de tekenen hunner nieuwe waardigheid, alsmede het bijbehorend Diploma uit handen van de Hoofdman van het gilde mochten ontvangen.

De 4 nieuwe ereleden van links naar rechts:
Mr J. H. A. G. van Maasakkers, burgemeester van Terheijden, eredecken;
de heer J. C. A. J. M. Bressers, notaris te Terheijden, eredecken;
de heer P. J. M. Rombouts, pastoor te Terheijden, gildeheer;
de heer A. Rovers, oud-hoofdman van het gilde, erehoofdman.

Kees Vissenberg nieuwe koning Gilde St. Willibrordus te Klein-Zundert

Op zondag 15 augustus werd het koningschieten gehouden. Vooraf gegaan door de Kon. Harmonie Nut en Vermaak en het gilde St. Jan uit Wernhout werd om half twee vertrokken naar de plaats waar dit evenement werd gehouden. Bij de schutsboom aangekomen werd de oude koning "onttroond" en las de hoofdman Bart Brosens de rechten en verplichtingen van de koning voor. Na het lossen van de openingsschoten door respectievelijk de overhoofdman, burgemeester Kievits, de hoofdman, de keizer en de "oude" koning begonnen de gildebroeders te knallen. Het gelukte Sjef Peeters om het laatste gedeelte van de vogel van de boom te schieten. Doch hij wenste geen koning te worden en liet opnieuw een vogel plaatsen. Hij verplichtte zich om tij-

dens de teerdagen een vat bier aan de gildebroeders aan te bieden. Nadien ontwikkelde zich een felle strijd tussen acht gildebroeders om de koningstitel. Uiteindelijk werd Kees Vissenberg de nieuwe koning. Na het spelen van het Wilhelmus werd onder de schutsboom de erewijn gedronken ter ere van de nieuwe koning. Hierna werd weer vertrokken naar het gildelokaal waar nogmaals erewijn werd gedronken en begonnen werd met een feestelijke avond. Kees, nogmaals proficiat!

Namens het gilde Fr. Luijten.

In Memoriam

Kees Herrijgers

Toch nog geheel onverwachts en veel te vroeg is Kees Herrijgers op 69-jarige leeftijd van ons heengegaan.

Op zondag 18 juli op weg naar de kerk werd hij plotseling onwel en is even later gestorven.

Zijn overlijden betekent 'n onmisbaar en pijnlijk verlies voor het gilde St. Willibrordus uit Klein Zundert en voor de kring van Baronie-Markiezaat. Ruim een en vijftig jaren was hij gildebroeder van St. Willibrordus waarvan een aantal jaren als ouderman. Kees was medeoprichter van de kring van Baronie-Markiezaat en mede door zijn grote bekendheid met het gildewezen kon deze nieuwe kring zich snel en functioneel ontwikkelen. Kees was jarenlang uitbater van het café Schuttershof waarin de gildekamer was gevestigd. Hierdoor is hij steeds nauw betrokken geweest bij het gehele gildegebeuren, waardoor het gilde een tweede familie van hem werd. Een absoluut hoogtepunt in zijn gildeleven moet de viering van het driehonderdjarig bestaan van het gilde geweest zijn.

Ruim anderhalf jaar heb ik met hem mogen samenwerken om het gildefeest dat vorig jaar op 23 augustus te Klein Zundert werd gehouden te kunnen voorbereiden. Erg veel heb ik van hem mogen leren. Overal wist hij een goede oplossing voor zonder daarover te twijfelen.

Ook buiten het gilde was Kees een actieve en geziene figuur. Nooit hoefde men tevergeefs een beroep op hem te doen, steeds stond hij voor iedereen klaar om de helpende hand toe te steken. Hij was in alle opzichten een graag gezien en gerespecteerd man.

Op woensdag 21 juli werd hij onder grote belangstelling naar zijn laatste rustplaats gebracht. Ondanks de vakantie was een groot aantal gildebroeders en -zusters hierbij aanwezig.

Kees, rust in vrede.

Namens het gilde Fr. Luijten.

De Geschiedenis van de Gemertse Gilden

"Dor hedde de skut", zo betitelden Peter Lathouwers en Peter van den Elsen hun zo juist verschenen uitvoerige geschiedenis van alle uit Gemert bekende gilden, maar vooral van de twee oude schuttersgilden, de "Rooj Skut", het Sint-Jorisgilde in het rood gekleed, en de "Grün Skut" van St. Antonius en St. Sebastianus, gekleed in het groen van St. Antonius Abt. Deze eerste geschiedenis is een model-uitgave geworden, rijk geïllustreerd zelfs met kleurenfoto's om duidelijk het verschil tussen beide gilden uit te laten komen. Talloze tot nu toe onbekende namen en feiten zijn door de schrijvers opgedolven, niet alleen uit het kleine gilde-archief maar ook uit vele andere archieven, uit literatuur, oude krantenartikelen en persoonlijke interviews van oude Gemertse mensen. Vanwege dit uitgebreid speurwerk, dat nu in een verzorgde uitgave met volledige documentatie voor de eerste maal wordt gepubliceerd, verdienen de beide onderzoekers grote lof. Indien men bedenkt, dat het eigen archief van het Sint-Jorisgilde, dat in 1933 (Jolles) nog aanwezig was, daarna groten-deels is verdwenen, groeit de bewondering voor de schrijvers, die uit alle mogelijke andere bronnen toch een volledig beeld van de Gemertse gilden wisten op te bouwen. Het fraai uitgegeven boek telt maar liefst 208 bladzijden.

Het boek begint met een inleiding over Gemert als "zelfstandig staatje", dat van 1366 tot 1795 werd bestuurd door Heren van een Kruisridderorde, de Duitse Orde; zij hebben van Gemert een vrije heerlijkheid gemaakt, onafhankelijk van de Brabantse Hertogen, de Spaanse koningen en de Staten-Generaal van de Zeven Provinciën. Voor het godsdienstig leven is deze uitzonderlijke status een belangrijke steun geweest.

Een tweede inleiding behandelt het ontstaan van gilden en broederschappen, in het bijzonder te Gemert, dat in 1437 tot zelfstandige parochie werd verheven. De Onze Lieve Vrouwe Broederschap was reeds bekend in 1464 en was dus blijkbaar de oudste vereniging. Deze broederschap bestaat nu nog en heeft o.a. de leiding bij de jaarlijkse processie naar het nabij gelegen bedevaartsoord te Handel. Het Sint-Ambrosiusgilde, in 1675 opgericht en in 1973 opgeheven, is nooit tot schuttersgilde uitgegroeid. Ook de "Knolskut" is niet vergeten; het was een persiflage op de twee schuttersgilden en werd op het einde van de 19de eeuw opgericht, maar heeft slechts ongeveer twintig jaren bestaan. Tot de verdwenen gilden behoort ook een Sint-Joris-schutje, dat in de jaren 1952—1965 voor jongens van 8—10 jaar was opgericht.

Het grootste deel van het boek is uiteraard gewijd aan de twee meest bekende schuttersgilden en behandelt tot in details niet alleen de "caerten", het koningschieten, de teerdagen en bijzondere gebruiken (de Goudse pijp voor de nieuwe deken), maar ook de kleding, de bezittingen en de uitgaven. Als bijlagen zijn ook de kaart van het Sint-Jorisgilde uit 1715, lijsten van alle bekende koningen (St. Joris 1608—1982; St. Antonius en St. Sebastianus 1657—1982), kapitels, dekens enz., de Sint-Jorisliederen en Sint-Antoniusliederen opgenomen.

Bij het Sint-Jorisgilde werd vroeger slechts zelden naast de koning ook de koningin genoemd (1772—1776; 1800); dit gebruik werd eerst in 1960, toen de gilden een nieuwe opbloei kenden, weer in ere hersteld.

Bij het andere gilde is dit gebruik in 1964 ingevoerd, maar daar is de vrouwenemancipatie verder gegaan: in 1970 en 1982 hebben vrouwen zich tot koningin geschoten en mochten daarna een koning tot begeleider kiezen.

De geschiedenis van de twee schuttersgilden is in twee perioden verdeeld met een scheidingslijn rond 1814; hiervoor waren drie redenen.

Kort tevoren was er een einde gekomen aan de heerschappij van de Duitse Orde, en kort daarna zijn de twee gilde-altaren verkocht aan de parochiekerk. Bovendien veranderde rond die tijd het bestand van de gilden. Zowel de Rode als de Gruune Skut waren voor 1814 toch altijd wat elitair gebleven en telden als gildebroeders bijna uitsluitend gegoede burgers, kooplui, winkeliers, brouwers en ambtenaren; in hun gezelschappen werden de kleine boeren, wevers of arbeiders niet opgenomen. Dat veranderde geheel na 1814, al bleef het aantal leden ook tussen 1814 en 1960 beperkt. Een onderlinge naijver heeft beide gilden uiteraard geprikkeld niet voor elkaar onder te doen, al werd die naijver soms ook wel eens op scherp gezet. Na 1960 is er veel veranderd. De Gruun Skut heeft zelfs de oude Sint-Antoniuskapel op de Deel, reeds vermeld in 1564, na een grondige restauratie weer als echte gildekapel in bezit.

Een teer punt is bij vele gilden het oprichtingsjaar, omdat alle latere feesten aan dat jaar gekoppeld zitten. De Gemertse schrijvers hebben afgerekend met de legende, die de oprichting van St. Joris liet teruggaan tot 1302. Dit jaartal staat gegrift in een oud koningsschild, dat men vroeger niet kon dateren, omdat er geen eigenlijk jaartal op staat, maar een onbegrepen chronogram; dit schild dateert in feite uit 1769 (of 1764); op een tweede schild met een chronogram van 1772 komt het jaartal 1403 voor. De schrijvers zijn van mening, dat beide gilden waarschijnlijk rond 1500 zijn opgericht; hun kaarten zijn ook ongeveer gelijkluidend.

Naast alle lof heb ik toch wel een opmerking over een tekort. Het is jammer, dat in dit standaardwerk over de Gemertse gilden hun bezittingen en met name hun gildezilver slechts terloops zijn afgebeeld maar niet voldoende beschreven. Het feit, dat het boek klaar moest zijn vóór het gildefeest te Gemert en dat voor "nader onderzoek" geen tijd meer over was om ook dat karwei te klaren, maakt dit tekort begrijpelijk, maar het blijft jammer. Indien er een tweede druk komt, behoort ook de gehele gildeschat volledigheidshalve in een gildeboek te staan. Dan wordt het een model-boek voor alle andere gilden!

De prijs van dit boek, als nr. 9 verschenen in de reeks "Bijdragen tot de geschiedenis van Gemert" en uitgekomen in september 1982, is f 17,50 (+ f 5,— verzendkosten). Het boek van worden besteld door overmaken van het bedrag op bankrekening Rabobank Gemert nr. 11.61.97.226 of girorekening 4157835 op naam van Heemkundekring "De Kommanderij Gemert" te Gemert.

W. Knippenberg.

Het koningszilver

(vervolg)

- 1901 **J. Vermelis.**
Kruis met vergulde kroon.
Merk: visje.
Jan Cornelis Vermelis, geboren te Berkel 12-IX-1868, was landbouwer aan de Telegraafstraat en overleed te Tilburg 17-XII-1945. Op 23-IV-1892 werd hij in het gilde aangenomen, was in 1922 deken, en werd 3-I-1923 tot hoofdman gekozen; in deze functie werd hij in 1945 opgevolgd door zijn zoon Jan Vermelis Jr.
- 1904 **C. W. Kolen.**
Kruis met vergulde kroon; merk: I (= inlands).
Cornelis Wilhelmus Kolen, geboren te Tilburg 7-II-1861, was landbouwer aan de Oisterwijkse Baan, en lid van de gemeenteraad; hij overleed te Tilburg 7-V-1922. In het gilde werd hij 23-IV-1891 aangenomen en in 1922 deken.
- 1907 **Corn. Wilh. Kolen** voor den 2e maal Koning.
Sikkel met genopte rand; afb. St. Joris doodt de draak.
Merken: leeuwte + 2, kopje + K, jaarletter A (1910) en PvE (P. van Eijck, Tilburg).
- 1910 **H. Kruijssen**, hoefsmid.
Kruis met vergulde kroon; merk: zwaardje.
Henricus Thomas Kruijssen, geboren te Tilburg in 1862, was smid op de Heuvel en overleed te Tilburg 3-XII-1916. Hij werd 23-IV-1893 in het gilde aangenomen en schoot zich koning op 29-VIII-1910.
- 1913 **C. W. Kolen.**
Kruis met vergulde kroon (hetzelfde type als 1901, 1904 en 1910); merk: I (= inlands).
Toen hij in 1913 voor de derde maal het koningschap behaalde (zie 1904 en 1907), werd hem de zilveren legpenning van de gemeente Tilburg uitgereikt.
- 1916 **C. W. Kolen** voor de vierde maal Koning; dit koningsschild van 28-VIII-1916 is niet (meer) aanwezig.
- 1919 **Adr. Segers.**
Sikkel met genopte onderrand; afb. ruiter te paard.
Adrianus Antonius Hubertus Segers, (zoon van koning 1874), geboren te Tilburg 20-XII-1874, was landbouwer op Broekhoven en overleed te Tilburg 20-IV-1954. Hij werd in het gilde aangenomen 26-IX-1916, was vaandrig in 1926 en deken in 1935.
- 1922 **J. Leijten** (28 aug.).
Sikkel met genopte rand; afb. St. Joris, met helm, laarzen en sporen, doodt de draak.
Joannes Vincentius Leijten, geboren te Tilburg 6-VII-1876, was landbouwer aan de Nieuwe Goirleseweg en overleed te Tilburg 24-I-1960. Hij werd in het gilde aangenomen 25-IX-1909 en was in 1931 deken.
Na 1922 heeft het koningsschild weer de gebruikelijke vorm.
- 1925 **C. van Roessel**, vaandrig en Koning.
Afb. Vaandrig te paard.
Cornelis Henricus van Roessel, geboren te Tilburg 1-VI-1877, was landbouwer aan de Nieuwe Goirleseweg en overleed te Tilburg 3-IX-1942. Hij werd 26-IV-1920 in het gilde aangenomen, werd in 1925 vaandrig en op 28-VIII-1925 koning.
- 1928 **Adr. Segers** (zie 1919).
Afb. Hetzelfde type als 1922.
Merken: leeuwte + 2, jaarletter Q (1951) en VY2(?).
Adriaan Segers werd koning op 26-VIII-1928.
- 1931 **J. v. Leijten** (zie 1922).
Afb. Schutter met kruisboog, schietend op een vogel op de schutspaal.
Merken: leeuwte + 2, kopje + K, jaarletter Q (1951) en VY2 (zie 1928).
- 1934 **J. W. Kolen** 1934 1937.
Afb. St. Joris doodt de draak.
Merken: leeuwte + 2, kopje + K, jaarletter P (1950).
Joannes Wilhelmus Kolen (zoon van koning 1904), geboren te Tilburg 17-XII-1884, was landbouwer aan de Bosscheweg en overleed te Tilburg 3-XII-1949. Hij werd 30-IX-1913 in het gilde aangenomen en was in 1931 deken.
- 1937 (zie 1934; voor het tweemaal afschieten van de koningsvogel is slechts één verzwaaard schild aan het juweel aangebracht).
- 1947 **C. J. M. Kolen.**
Afb. Dezelfde als 1931.
Merken: leeuwte + 2, kopje + K, jaarletter O (1949) en V2 (zie 1928).
Cornelis Joannes Maria Kolen (zoon van koning 1904), geboren te Tilburg 25-IV-1904, was landbouwer aan de Oisterwijksebaan.
Hij werd 12-VI-1945 in het gilde aangenomen en is 6-X-1955 er uit gegaan.
- 1950 **J. B. F. H. Leijten.**
Afb. en Merken: dezelfde als 1931.
Joannes Baptista Franciscus Henricus Leijten (zoon van koning 1922), geboren te Tilburg 14-IV-1906, was landbouwer aan de Voldijk en overleed te Tilburg 20-VIII-1969. Hij werd 12-VI-1945 in het gilde aangenomen en was in 1962 deken.
- 1953 **H. J. A. van Lieshout.**
W. (1956) en J+V (fa. J. A. Verbunt, Tilburg).
Henricus Joannes Adrianus van Lieshout, geboren te Tilburg 3-VII-1910, was melkhandelaar aan de Diepenstraat. Hij werd 12-VI-1945 in het gilde aangenomen, was in 1948 standaardrijder, in 1951 belast met het secretariaat, in 1956 deken en in 1964 oudraad.
- 1956 **P. J. J. van Hoof.**
Afb. Langgevelboerderij met lindebomen "In 't Goir".
Merken: leeuwte + II, kopje + K, jaarletter W (1956) en J+V (fa. J. A. Verbunt, Tilburg).
Petrus Johannes Josephus van Hoof, geboren te Tilburg 20-III-1904, was landbouwer en schatter voor paardenverzekering aan de Nieuwe Goirleseweg. Hij werd 14-V-1946 in het gilde aangenomen en was in 1970 deken.